

የመቻቻል

ትርክቶች

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

በአሊህ ስም እጅግ በጣም ሩህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው

የመቻቻል ትርክቶች

© ዛይድ የእስልምና ባህል ተቋም / 2019

ትርጉም

ኑርሁሴን ሙስጠፋ ኢስማኢል

የሽፋን ምስል

ነዋር ዙሃይር አል ሙንዲይል

ንድፍ

ኬስኒያ ፕራይት

ደዘት

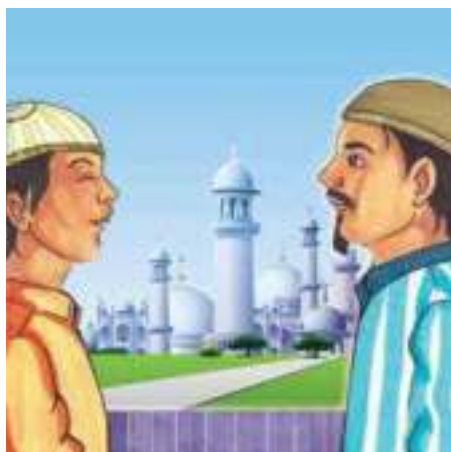
1

ከፈጅር
ሰላት ጀምሮ

49

መልካም
ንግግር ተናገር

25

ነጭ
ጭንብል

87

እጄን ጨብጠህ
ያዝ

73

የጨረቃዋ
አቅጣጫ
ወዴት ነው?

121

የኮሮጃው
ሚስት

አጭር ታሪክ ደራሲ
ኩወራ አብዱልገደ አይታኒይ

የምስል ቅንብር
አህመድ ሁሴን እና ኩወን አብዱላህ

ከፊጅር
ሰላት ጀምሮ

ራሽድ

በፍጥነት ወደ ሥራ እየሄደ በነበረበት ወቅት ጊዜው ከጠዋቱ ስምንት ሰዓት ያመላክት ነበር። ያለ ወትሮውም የፈጅር

ጸሎት ስግደት አልፎታል። እርሱ የፈጅርን ሰላት ያለ ማንቂያ ደወል በመነሳት ይሰግድ ነበር። ግና ዛሬ የተርበተበተችው ሚስቱ ሥራ እንዳረፈደ እየነገረችው ቀስቀሰችው። ልክ እንደ እብድ እየፈራና እየተባ ከአልጋው ዘሎ ወረደ።

የፈጅር ጸሎት በዋዛ በፈዛዛ ያለፈው መሆኑ ውስጡን እየረበሸው ለስግደት የሚያስፈልገውን ንጽህና ካሟላ በኋላ እንደ መብረቅ ተስፈንጥሮ መስገጃው ላይ ቆመ። ራሽድ ስግደቱንና እለታዊ ውዳሴዎቹን ከጨረሰ በኋላ በፍጥነት ለመውጣት ተዘጋጀ። እንደ ልማዱ ወረቀቶቹንና መጽሐፍቶቹን በብብቱ ሥር አንግቦ ወደ ሊፍቱ አቀና። ከባድ የመርበትበት ስሜት ውስጥ

ስለነበረና ስለተቻሉ ወረቀቶችና መጽሐፍቶች
አንድ በአንድ ወድቀው ተበታተኑ። ሊፍቱ
ከመምጣቱ በፊት ለመሰብሰብ ይሞክር
ጀመር።

ያላሰበውና ያልገመተው ነገር ተፈጠረ። ፊት
ዘግይቶ በመምጣት የሚታወቀው ሊፍት
ያለወትሮው ፈጥኖ መጣ። ተማሪዎቹን
መጋቢ መካሪና ዘካሪ ለችግሮቻቸው መፍትሄ
አቅራቢ የነበረው ራሽድ፤ በነፍስ ውጪ ነፍስ
ግቢ ስሜት ተወጥሮ ፊቱ ቀልቷል።

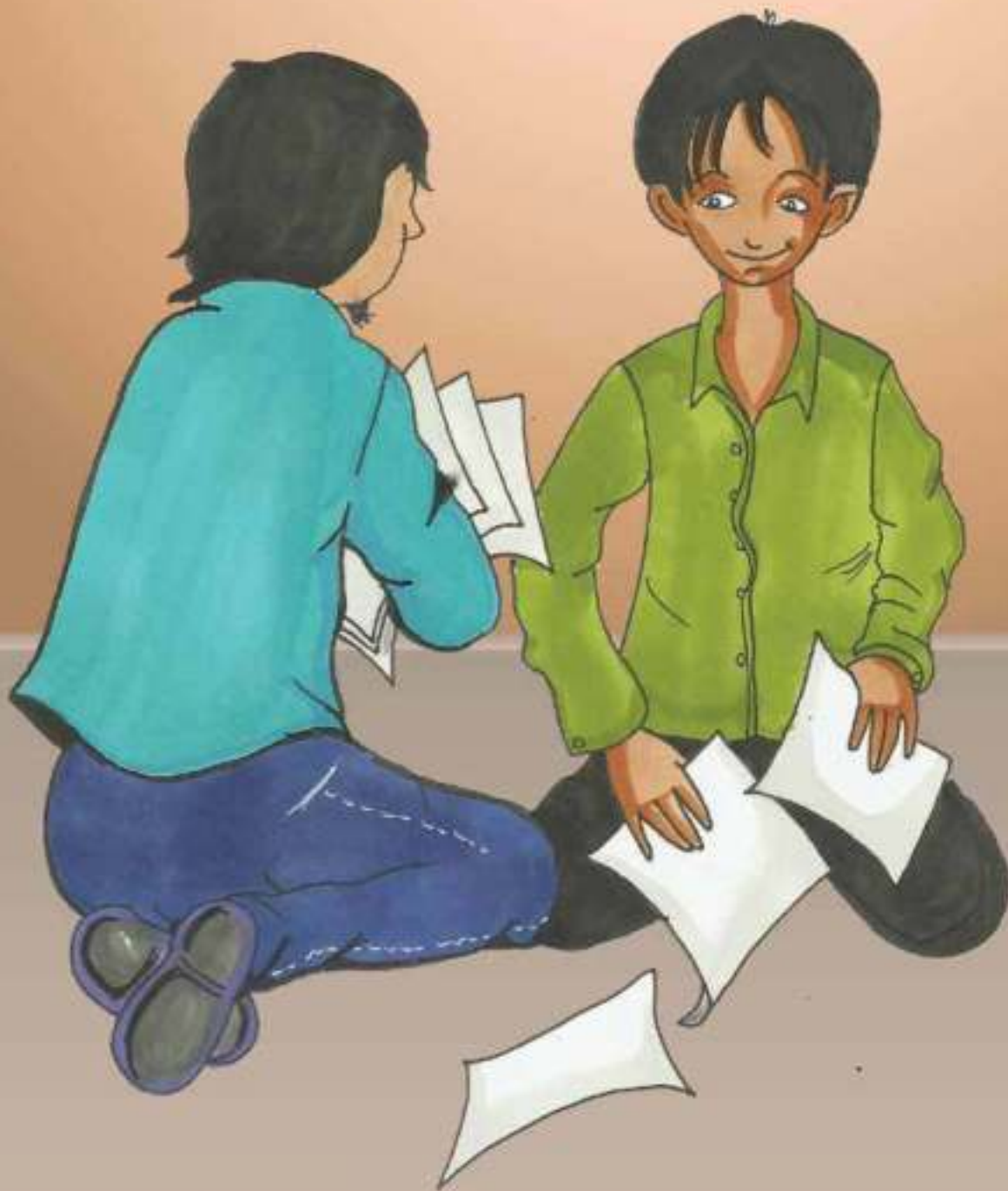
ያለማቋረጥ እየወደቁና እየተበታተኑ ሰላም
የነሱትን ወረቀቶች እንዳገኘው ይሰበስባል።
በተጨማሪም ሥራ እየጠበቃቸው ያሉ ሌሎች
በሊፍቱ በፍጥነት ለመውረድ እያኮበኩ ያሉ
ሰዎችም ፊታቸው ላይ የመሰላቸት ስሜት
እየተነበበባቸው ቢሆኑም እየጠበቁት ነው።

ግና ዓብዱረህማን ከሌሎች በተለየ መልኩ በጣም የተረጋጋና የሰከነ ነበር። የልጅነት ፈገግታው በፊቱ ገጽታ ላይ ይታይ ነበር። ራሽድን ለመጠበቅ በማሰብ የሊፍቱን በር መከፈቻ አዝራር ተጭኖ ይዞት ነበር። “አሰላሙ ዓለይኩም! ምን ልርዳህ?”

በማለት እርዳታ አስፈልጎት እንደሆነ ጠየቀው። ራሽድ ከመጠን በላይ ስለተርበተበተና ስለተጨናነቀ በእፍረት በታጀበ ድምጽ ሰላምታውን ያለቅጥ “ወዓለይኩም ሰላም” ብሎ መለሰ። ዓብዱረህማን ራሽድን ለማገዝ አስቦ ጓደኛው የሊፍቱን አዝራር ተጭኖ እንዲይዝ ለቆለት ሄደ።

ተጋግዘው ወረቀቶቹንና መጽሐፍቶቹን ከሰበሰቡ በኋላ ሊፍቱ ውስጥ ገቡ። በውስጡ የነበሩትን ሰዎች አንድ በአንድ ይቅርታ ጠየቃቸው።

ዓብዱረህማን ወሳኝ በሆነ ሰዓት ታላቅ እርዳታ ስላቀረበለት የምስጋናና የአክብሮት መዓት አዥጎደጎደበት። ዓብዱረህማንም የተለምዶውን ከልብ በመነጨ ጣፋጭ ፈገግታ እንዲሁም በእውነተኛ እፍረትና ክብር በታጀበው ዝምታና አንገቱን በመድፋት እያሳየ፤ የመመገቢያ ስሜት እንዳይዘውም እየተጨናነቀ ምስጋናውን ተቀበለ።

ዓብዱረህማን ቅርብ በሚገኝ ግሮሰሪ ውስጥ የሚሠራ ከእሲያ አህጉር የሆነ ነዋሪ ነው። ሰዎች የሚያቀርቡትን ትእዛዝ በላስቲክ ዘንቢል ውስጥ እያጨቀ ያከፋፍላል። ይህም አድካሚና አሰልፎ ሥራ ነው። ግና ራሱን ለማስከበርና የሰው እጅ ላለመጠበቅ ለፈለገ ሰው ልዩ ኩራት ነው። ራሽድ የግሮሰሪው ቋሚ ደንበኛ ነው። መስጊድ ውስጥ ጎን ለጎን የመስገድ ቅርበት የፈጠረላቸውን ወንድማዊ

መተሳሰብና ከልብ የመነጨ አክብሮት፤ ሲገቡና ሲወጡ የሚለዋወጡትን የሞቀ ሰላምታና ይህን የመሰለ መልካም ግንኙነት እንዳያደበዝዝበት ስለሰጋ፤ ዓብዱረህማን ወረቀቶቹን በመሰብሰብ ሊያግዘው በቀረበ ጊዜ ራሽድ በእጅጉ ሲከላከልና እምቢታውን ሲገልጽ ነበር።

ሊፍቱ መጨረሻው የምድር ወለል ላይ ደረሰ። ሁሉም ከሄዱ በኋላ በናፍቆት በታጀበ ለሆሳስ ድምጽ፡- “ዛሬ የፈጅር ሰላት ላይ አላየሁክም። ሁሉም ነገር ሰላም ነው?” በማለት ጠየቀው። ራሽድም የሃዘን ስሜት ፊቱ ላይ እየተነበበ፡- “አዎ... በጣም አዝናለሁ!! እነዚህን የተማሪዎች የፈተና ወረቀት ሳርም ሌሊት አረፈድኩና ነው።

ክብርና ልቅና ለአሏህ ይሁን! ተመልከት... እነዚህ ወረቀቶች እንዴት እንደወደቁብኝና ከሥራዬም እንዳረፍድ የሆንኩት በዚሁ ምክንያት

ነው።” ዓብዱረህማን ፈገግ ካለ በኋላ ሰላምታ ተለዋውጠው ሁሉም ወደየፊናቸው ተሰማሩ።

ራሽድ እጅግ በጣም አድካሚ የሆነውን የቀኑን ሥራ ጨርሶ ወደ ቤቱ ተመለሰ። በረመዱን ዋዜማ ላይ እርዳታ ለሚሹ ሰዎች ትምህርት ቤቱ የሚያቀርበውን እርዳታም በእጁ ይዟል።

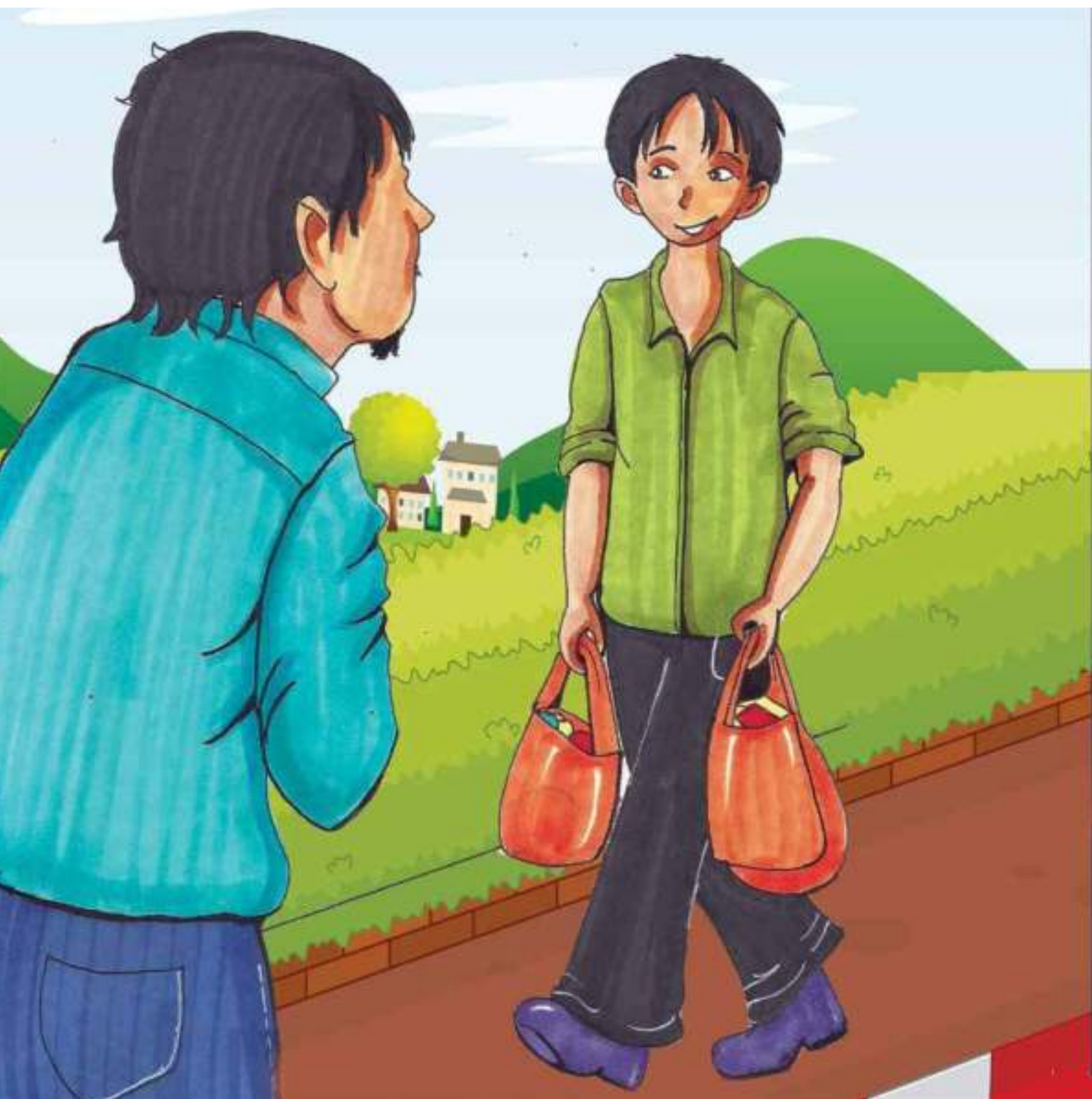
እቃውን ከመኪናዋ ላይ ማውረድን እያሰበ ሳለ ዓብዱረህማንን አስታወሰ። ይህ እርዳታ ከርሱ በላይ ለዚያ ከንጋት እስከ ምሽት እረፍት ሳያገኝ ለቤተሰቡ ሲል እንዲሁ እንደባከነ ለሚውለውና የአካል ጉዳት የደረሰባቸውን በዚህም ሥራ የፈቱ አባቱን ለመጦር ለሚኳትነው፤ በዚህ ላይ የወላጆቹንና የአራት ወንድሞቹን ጉሮሮ ለመዝጋት ለሚሯሯጠውና የወደፊት ህልሙን በመተው ለነርሱ መስዋእት ለከፈለው ለዓብዱረህማን ብሰጠው ይሻላል! ብሎ አሰበ።

ይህ ሰው እንደኔ መምህር የመሆን ህልም ነበረው። ግና የአሊህ ፍርድና ውሳኔ በርሱና በወደፊት ህልሞቹ መካከል ግርዶ ሆነበት። እርሱ በምንም መልኩ ተስፋ አይቆርጥም። እንዲያውም ተስፋውን በደንብ ጨብጦ ይዟል።

በቅርብም ይሁን ከጊዜ በኋላ ህልሞቹን ለማሳካት ይጥራል ይግራል። ይህ ሰው በሚያገኘው ትንሽ ገቢ ወንድሞቹን ማብላትን፣ ማጠጣትን፣ ማልበስንና ያልተጋነነ ወጪ የሚያስከፍል ትምህርት ቤት ከፍሎ ማስተማርን አስበልጠ። ይህም ቢሆን መሃይም ሆነው እንዳይቀሩ በማሰብ እንጂ ያን ያህል ሆኖ አይደለም።

ራሽድ ይህን እርዳታ ራሱ ቤቱ ድረስ ሊያደርስለት ፈልጓልና የቤቱ አድራሻ የት እንደሆነ ሊጠይቀው ዓብዱረህማን ወደሚሠራበት ግሮስሪ ሄደ። እንዳጋጣሚ ሆኖ ዓብዱረህማን የትእዛዝ እቃ

ለማድረስ ሲወጣ በሩ ላይ ተገናኘው። ሰላምታ ካቀረበለት በኋላም የቤቱ አድራሻ ወዴት እንደሆነ ጠየቀው።

ዓብዱረህማን... ከራሽድ የቀረበለት ጥያቄ አስገረመው። “ለምን ፈለግክ?” ብሎ ሲጠይቀው፤ ለርሱ ቤተሰብ ሊያደርስላቸው የፈለገው የአደራ እቃ እንዳለ ነገረውና አደራውን ሊያሳየው ወደ መኪናዋ አቀኑ። ዓብዱረህማን የአደራውን እቃ ባየ ጊዜ ስሜቱ በእጅጉ ተነካና ከአይኖቹ እንባ ረገፉ። በዚህ ላይ ምንም መናገር የማይችል እፍረት የሚይዘው አይነት ነው። ከማንም ምንም ነገር መጠየቅን አልለመደም።

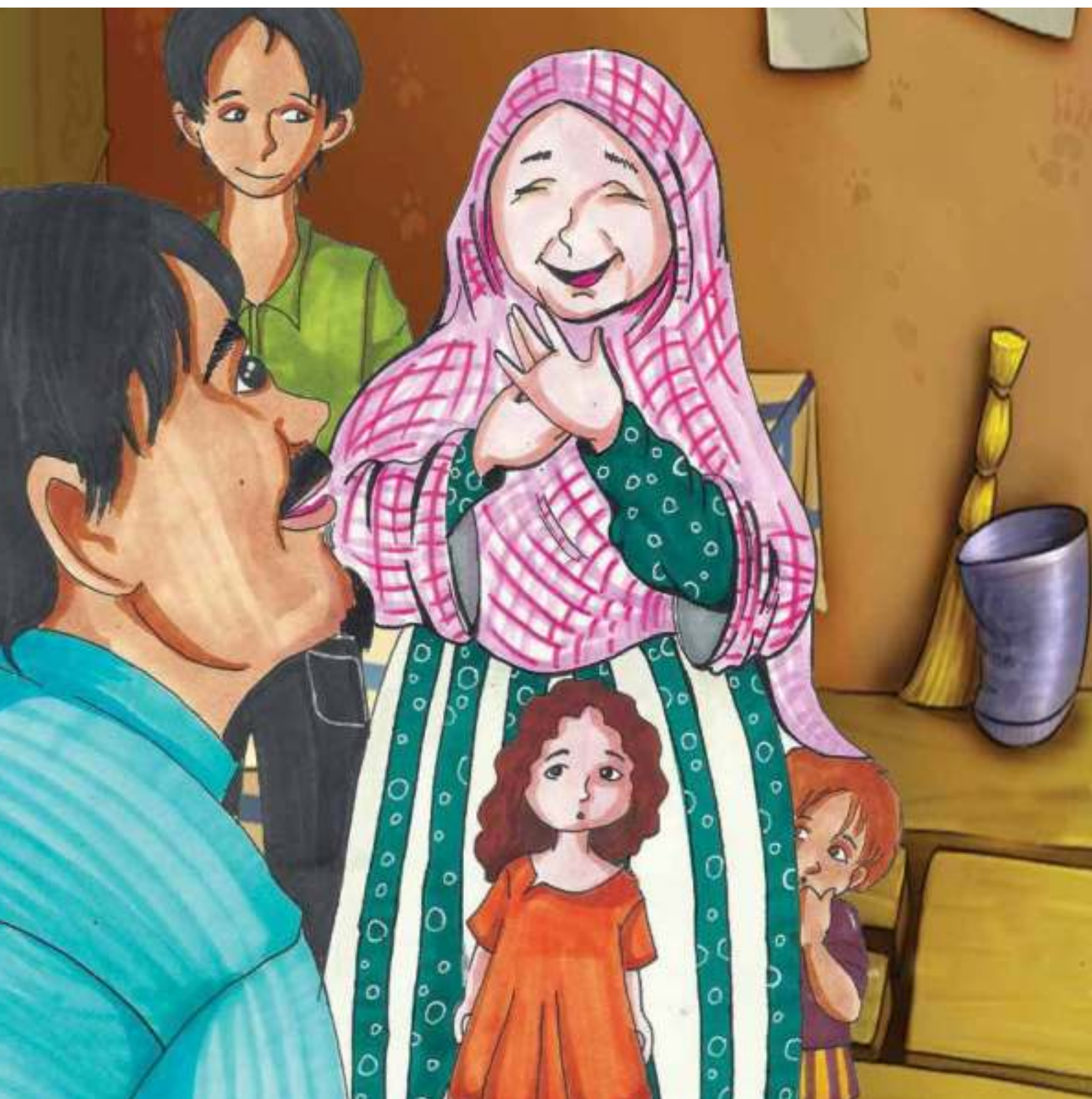
ለማንም ይሁን ለማን ለቅርብ ወንድሞቹም ቢሆን እንኳ፤ የቤቱን ችግርና ገበና እንዲች ብሎ ማውጣት አይሻም። ዓብዱረህማን ምን ያህል የመጨነቅ ስሜት እየተሰማው እንዳለ

ራሽድ ባወቀ ጊዜ ይቅርታ አቀረበለት። እርሱን የጠራበት መንገድ አላስደሰተው ይሆናል! ብሎም በድጋሚ ይቅርታ ጠየቀው። ሆኖም የቤቱን አድራሻ ስላላወቀ ብቻ ይህን ለማድረግ ተገደደ እንጂ ለሌላ እንዳልሆነም ገለጸለት። እርሱ ከሚሠራበት ግሮስሪ አድርሻውን ያልወሰደውም ሌሎች ምንም አይነት ጥርጣሬ እንዳያስቡ ስለፈለገ መሆኑንም ገለጸለት።

ሁለቱም ዓብዱረህማን ቤት ደረሱ። የዓብዱረህማን እናትም በልዩ ፈገግታ ተቀበለችቸው። ራሽድ የአቅሙን ያህል ችግሮቿን ለመፍታት ለሚያደርገው ሙከራ አጸፋውን ለመመለስ አስባ መስተንግዶ ልታደርግለት ወሰነች።

ራሽድ... የዓብዱረህማንን የኑሮ ሁኔታ ቤቱ ገብቶ ባየ ጊዜ ጥልቅ ሃዘን ተሰምቶት ተደናገጠም።

የዓብዱረህማን ወንድሞች በሚለብሱት ስስ ልብስ ውስጥ ብርድ እንዴት አድርጎ አጥንታቸውን ሰብሮ እንደሚገባ ገመተ። ራሽድ ለዓብዱረህማን ቤተሰብ ፍቅርን በመስጠት፣ ርህራሄና አዘኔታ በመለገስ በመጀመር፤ እንዲሁም ለህጻናቶቹ ትምህርት ቤት የሚያስፈልጋቸውን ወጪዎች ሊያቀርብላቸው ወሰነ።

በተጨማሪም የዓብዱረህማን ወላጅ አባት የሚያስፈልጋቸውን ሙሉ የህክምና ወጪ ሊሸፍንም ሃላፊነቱን ወሰደ። ዓብዱረህማን በጉዞ መሃል የተቋረጠ ህልሙን እንዲቀጥልበትም አበረታታው።

ራሽድ ለሚሰራበት ትምህርት ቤት ስለ ዓብዱረህማን የኑሮ ሁኔታ ባቀረበው ሃተታ መሠረት እርሱና ወንድሞቹ በነጻ እንዲማሩ አስወሰነለት። ውሃ በማንጠባጠብና ከየ

አቅጣጫው ብርድ የሚያስገባ ቤታቸውንም
በመለወጥ ትምህርት ቤቱ አዲስ ቤት ገዝቶ
አስረከባቸው።

ከብዙ ዓመታቶች በኋላ ዓብዱረህማን
ትምህርቱን አጠናቆ የራሽድ የሥራ ባልደረባ
ሆነ። በሁሉም ዘርፍ እርሱን ከመጎዳኘት ወደኋላ
አላለም። የፈጅርን ጸሎት በአንድ መስመር ላይ
ቆሞ በመስገድ ይጀምርና በትምህርት ቤት
ውስጥም እስከ መጨረሻው መስመር ድረስ
አይነጣጠሉም።

ተፈጸመ

አጭር ታሪክ ደራሲ

ራሜ ሞጥራዊ

የምስል ቅንብር

ለጤይፋ አህሊይ

ኒጭ
ጭንብል

የኡሳማ

የኡሳማ ድምጽ የአባቱ ጠበቃ ቢሮ ውስጥ ሆኖ፡- “የአባቴ ውርስ ይህ ብቻ ነው?!” በማለት በቁጣ ይጮሃል።

ብዙ ልምድን ያካበተው ጠባቃም ወደርሱ እየተመለከተ እንዲቀመጥ ያመለክተዋል። ቀጥሎም፡- “ልጄ ሆይ! ገና ንግግሬን አልጨረስኩምና እባክህ ተቀመጥ!” ይለዋል።

ኡሳማም ያቋርጠውና አይኑን እያፈጠጠበት፡- “ክቡር መምህር ሆይ! ምንም ተጨማሪ ልሰማው የምፈልገው ነገር የለኝም። አብዛኛውን የህይወቴን ክፍል የተከበረ ሃኪም ሆኜ ከኖርኩባት አውሮፓ ያንን ሁሉ ኪሎ ሜትር አቋርጬ የመጣሁት፤ እውቅናና ዝናን ያተረፈው ከበርቴው አባቴ ለኔ ምንም ውርስ አለመተውን ልሰማ አይደለም!!” አለው።

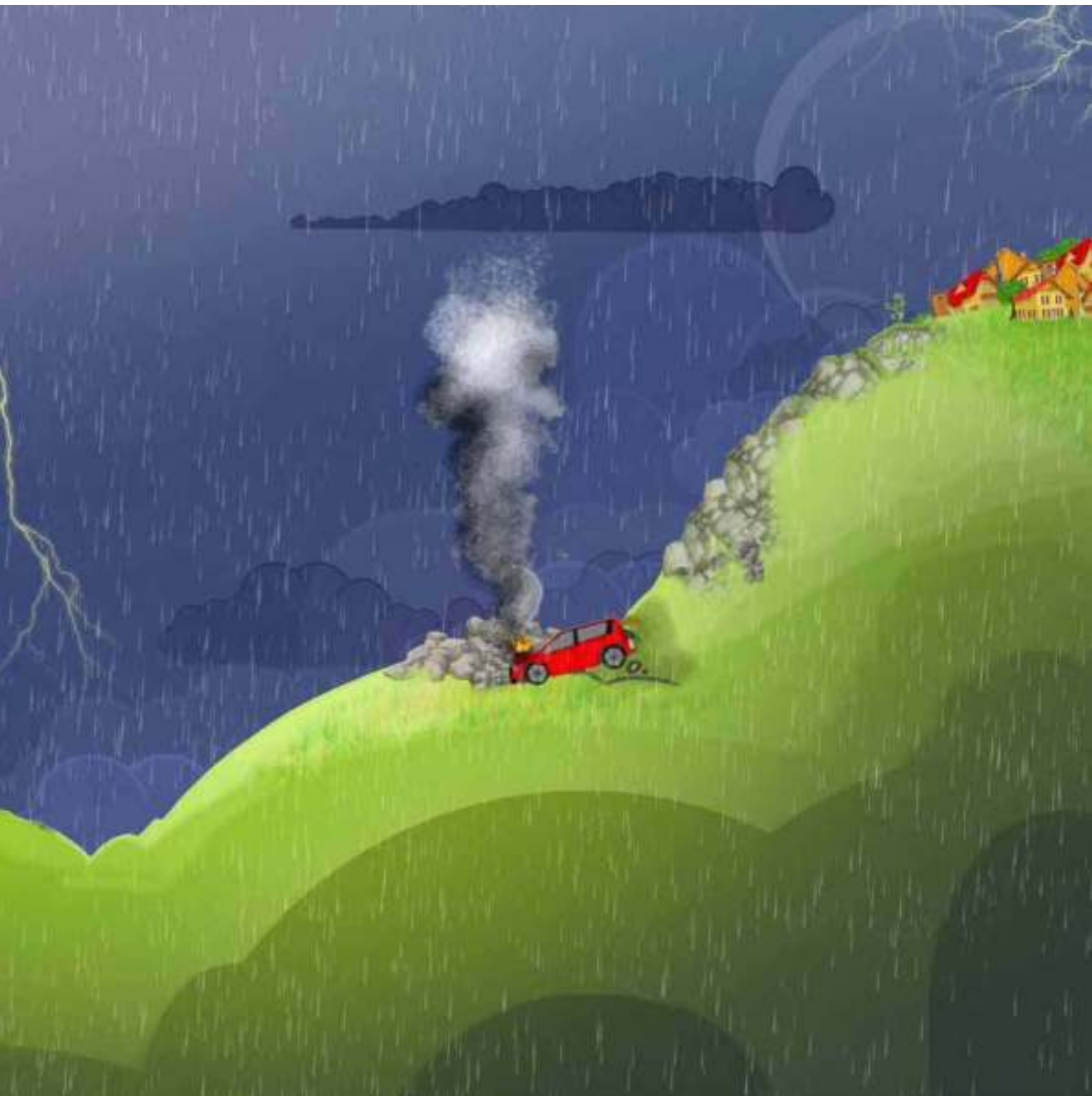
ጠበቃው ከእንጨት የተሰራ ትንሽ ሳጥን በጠረጴዛው ላይ በማስቀመጥ፡- “ኡሳማ ሆይ! አንተን ልክ እንደ ትንሹ

ልጄ ነው የማይህ። ከአባትህ ጋር የነበረህ ግንኙነት ምን ያክል የተወዛገበ እንደሆነም አውቃለሁ። አዎ በእርግጥም አባትህ ምንም ውርስ አልተወልህም። ግና ትንሽ ተረጋግተህ አባትህ በዚህ ሳጥን ውስጥ የተወልህን ደብዳቤ ብታየውና... እን...”

ኡሳማ በድጋሚ አቋረጠውና... “መምህር ሆይ! አደራውን አድርስሃል። አመሰግንሃለሁ። ግና ይህ ነገር አቋሜን በምንም መልኩ ሊቀይረው አይችልም።” ብሎ... ተቆጥቶ ሳጥኑን ሳይከፍት ጀርባውን ሰጥቶ ይሄዳል።

ዝናባማ በሆነ የአየር ሁኔታ ውስጥ መኪናውን ይሳፈርና ኮሮኮንች በበዛበት መንገድ ውስጥ ከፊት ለፊቱ ምንም የማይታየው ሆኖ መኪናይቱን ያስጋልባታል። በጉዞው ላይም፡- “ምነው እዚህች ትንሽ አስቀያሚ መንደር ባልመጣሁ ኖሮ?! እንዲያው ጊዜዬን በባዶ አቃጠልኩ!” በማለት በውስጡ ይንሾ

ካሸክ ጀመር። ኡሳማ የተለያዩ ሃሳቦችን እያወጣና እያወረደ በሥራ ተወጥሯል። በዝናቡ ምክንያት ቁልቁል የወረደውንና ከፊቱ የተጋረጠውን ትልቅ አለት አልተመለከተም።

ድንገት ከሃሳቡ ሲመለስ ትልቁን አለት በጎዳናው ላይ ሲንከባለል ተመለከተ። ወደ አንድ ጎን ለመሸሽም ሙከራ አደረገ። ግና መኪናዋ ከቁጥጥሩ ውጭ ሆና ተንሸራታ ከሌላኛው አለት ጋር ሙሉ ለሙሉ ተጋጭታ ቆመች።

በዚህ ሁኔታ መኪናዋ ውስጥ ምን ያክል እንደቆየ ማስታወስ አልቻለም። ከመኪናይቱ መብራት ውጭ በአካባቢው ምንም የሚታይ ብርሃን የለም። ጭንቅላቱ ላይ የሚሰማው ህመም አፍታ አይሰጥም። ራሱ ተፈነካክቶ ብዙ ደም እየፈሰሰው ነው።

መንቀሳቀስ ይፈልጋል። ግና ያለበት ሁኔታና እንደ እድል ሆኖ ያሰረው የደህንነት ቀበቶ ሊያነቃንቁት አልቻሉም።

በዚህች አስቀያሚ ደሃ መንደር... በዚህ ሁኔታና በዚህ ጊዜ ማንም በጭራሽ ሊረዳው እንደማይችል አሰበ። የሆነ ሰው ሊያድነው ቢችል እንኳ ሃኪም እንደ መሆኑ መጠን የደሙ መፍሰስ አለመቆሙና ብርቅ የሆነው የደሙ አይነት ህይወቱ ሊተርፍ የሚችልባቸውን መንገዶች እንደሚያጠቡበት ገመተ።

ይህ ሁኔታም የህይወቱ መጨረሻ መሆኑም ግልጽ ነበር። ውስጣዊ ስሜቱም አንድ በአንድ ይፈራርስ ጀመር። ፍጥረት ዓለሙ ሁሉ በዙሪያው ቀስ በቀስ ጨለመበት... ጨለመበት... ጨለመበት።

የብርሃኑ መመለስ ምን ያክል ጊዜ እንደፈጀበት እንኳ በውል አላወቀም። በድንገት አይኑን ሲገልጥ በነጭ ክፍል ውስጥ ነጭ አልጋ ላይ በጀርባው ተንጋሎ ራሱን አገኘ። እድሜው በሃምሳዎቹ ውስጥ የሚገኝ የሃኪሞች የደንብ ልብስ የለበሰ፣ በተጨማሪም አረንጓዴ ጭንብል በአይኑ ላይ ያጠለቀ ሰው ከፊት ለፊቱ ተመለከተ።

በአይኑ ላይ ጭንብል ያጠለቀው ሰው ፈገግ ከማለቱ በፊት፤ ኡሳማ... ለአፍታዎች ያክል ባለበት በመገረም ጸና። “አሏህ እንኳን ያተረፈህ! ትናንት የአሏህ ጥበቃ ባይኖርህ ኖሮ መጨረሻህ በጣም አሳዛኝና አስከፊ ይሆን ነበር። እኔ ህክምናህን የምከታተል ሃኪም ነኝ።” አለው።

ኡሳማ ቀስ በቀስ በዙሪያው ያለውን ነገር ማስተዋል ጀመረ። በዚያች በትንሿ መንደር ውስጥ በሚገኝ በአንድ ሆስፒታል ውስጥ መኖሩን አወቀ። ግና የሆነ አንዳች ነገር በእጅጉ አስደነቀው። እርሱ የህክምና ባለሙያ እንደመሆኑ መጠን፤ ያደጉና የበለጸጉ አገራት በሚባሉት አገሮች ውስጥ ያላየውን የህክምና ጥበቃ በዚህች ትንሽ መንደር ውስጥ ማየቱ በእጅጉ አስገረመው።

ይህን እያሰበ ሳለ... በመካከለኛ የእድሜ እርከን ላይ ያለ ሰው እርሱ የለበሰውን የአይን ጭንብል የለበሰ የሚመስል ግና የህክምና የደንብ ልብስ ያልለበሰ ሰው ወደ ክፍሉ ገባ። “ተጨማሪ የደም ልገሳ ይፈልጋልን?”

በማለት ሃኪሙን ጠየቀው። ሃኪሙም ምንም እንደ ማያስፈልገውና ትናንት የሰበሰቡት የደም ልገሳ በቂ መሆኑን ገልጾ አመሰግነው። ሰውየው ሃኪሙን ካመሰግነው በኋላ፤ ወደ ኡሳማ ዞር ብሎ ፈገግታ እያሳየው፡- “በቅርቡ ተሽሎህ እንድትነሳ መልካም ምኞቴን እገልጽልሃለሁ።” አለው።

ሃኪሙ ፊቱን ወደ ኡሳማ አዙሮ፡- “በብዛት የፈሰ ሰህን ደም ለመተካት ደም በእጅጉ አስፈልጎን ነበር። በዚያ ላይ ካንተ የደም አይነት ውጭ የማይቀበለው ብርቅ የሆነው የደምህ አይነት ትልቅ አቀበት ሆኖብን ነበር። ግና በአሏህ ችሮታና በመንደሩ ነዋሪዎች መልካም ተባባሪነት ተስማሚውን የደም አይነት ለግሰው አቀረቡልን።”

ኡሳማ... በታላላቆቹ የሰለጠኑ አገራት በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ ይህን ያክል ደም መሰብሰቡ ምን ያክል አስቸጋሪ እንደሆነ ያውቃል። በዚህች ትንሽ መንደር

ውስጥ ይህ አይነቱን ብርቅ አይነት ደም በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ ማግኘት መቻሉ ይብስ አስደነቀው።

ሃኪሙ መጥቶ... “ዛሬ መውጣት ከፈለግክ ትችላለህ!” አለው። ኡሳማ እየሆነ ያለውን ነገር ለመገንዘብ ይሞክራል። ከመቆሙ በፊት ብዙ ጊዜ ይወስድበታል። በእርግጥም ራሱን መንቀሳቀስ የሚችል ሆኖ አገኘ። እርሱን የሚመለከቱ ንብረቶችን መፈለግ ጀመረ። ልብሶቹና ተንቀሳቃሽ ስልኩ በጎን በኩል ሌላ የስልክ ቁጥር የተጻፈበትን ካርድ አብሮ ተመለከተ።

ልብሱን ለብሶ ከጨረሰ በኋላ አዲስ ያገኘውን ስልክ ቁጥር በተንቀሳቃሽ ስልኩ ቁጥሮቹን ደወለ። ስልኩን ይመልስለትና ልዩ ፍቅርና አክብሮት በተሞላው መልኩ ጤንነቱን ጠየቀው። ከአንድ ሰዓት በኋላ ከሆስፒታሉ ውጭ ሊያገኘው እንደ

ሚፈልግ ነገረው። ኡሳማ... በቀጠሮው ሰዓት የተጋ ጨችዋን መኪናውን በደንብ የታደሰች ሆና ከጎኗም አንድ እየጠበቀው ያለን ወጣት ልጅ አገኘው። ይህ በእንዲህ እንዳለ... አሁንም በድጋሚ ይህ ወጣትም ያንኑ አረንጓዴ ጭንብል የለበሰ ሆኖ አየው። የመኪናይቱን ቁልፍ ሰጠውና ለመሄድ ተዘጋጀ።

ኡሳማም... “እባክህ አንዴ ቆየኝ!” ይለውና ያስቆመዋል። ወጣቱም ቆመ። ኡሳማም... “ማን ነህ? ከየት ነህ? ያለምንም ክፍያ መኪናዬን ለምን አሰራህልኝ? እነዚህ ሁሉ እርዳታ ያቀረቡልኝ ሰዎች ምንድን ናቸው? የአረንጓዴው ጭንብል ሚስጥርስ ምንድን ነው?” የሚሉትን የተለያዩ ጥያቄዎችን አንድ በአንድ ሊያቀርብለት አሰበ።

ጥያቄውን ለወጣቱ ከማቅረቡ በፊት በሚገርም ፈገግታ ታጅቦ ትንግርት ይሆንበትና... “አሁን በጭንቅላትህ ውስጥ ምን እንደሚመላለስ አውቃለሁ!!

ለመንደሯ እንግዳ የሆነክ አንተ የመጀመሪያ ጠያቂ አይደለህም። በተጨማሪም አደጋ የደረሰብህ እና እርዳታ ያቀረብንልህ የመጀመሪያ ሰው አይደለህም። ግና አንድ ልነግርህ የምችለው ነገር... በዚህች መንደር ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች እያንዳንዱ... ማንነቱ ሳይታወቅ፣ ያለምንም ክፍያ፣ እና በየ ቀኑ አንዳንድ በጎ ሥራ ለመስራት ለነፍሱ ስለት ተስሎ ነው።

ለዚህም ነው ይህን አረንጓዴ ጭንብል የምንለብሰው እንዲህ አይነቱን በጎ ሥራ ልንሠራ ስንል ማንነታችን እንዳይታወቅ በማሰብ ነው። ስለዚህ ማንነቴን ባለመንገሬ አዝናለሁ። ማንነቴን የምነግርህ ከሆነ ሥራዬ ሁሉ ዋጋቢስ ይሆንብኛል።” አለው።

የአድናቆትና የመገረም ስሜት በኡሳማ ፊት ላይ በግልጽ ይስተዋላል። ግና ተገዶ ይህን ጥያቄ አቀረበለት፡- “ግና ይህ ሃሳብ እንዴት ሊመጣላችሁ ቻለ? እኔ ይህ አይነቱን ሃሳብ በየትኛውም አገር አይቼው

አላውቅም!” አለው። ወጣቱ ይህን መልስ ሲሰጠው የሆነ ጥርጣሬ ነገር በፊቱ ላይ ይስተዋል ነበር፡- “እመነኝ! ይህ ሃሳብ በዚህች መንደር ውስጥ እንዴት ሊመጣ እንደቻለ እኔ ለራሴ አላውቅም። ማንም ፈጽሞ አያውቅም።”

የሆነ ሰው ከአመታት በፊት ነጭ ጭንብል ለብሶ ያለምንም ክፍያ ይህን በጎ ሥራ ይሠራል... ይላሉ። ግና መጨረሻው ምን እንደሆነ ማንም አያውቅም። ቁምነገሩ የሰውየው ሃሳብ ብዙሃኖቹን አስደመመ። የማያቋርጥ ወራጅ ወንዝ ሆኖም በመንደሩ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎችን በሰፊው ያገለግል ጀመር። ለዚህም ነው በመንደሩ ውስጥ አስገራሚና አስደናቂ የሆኑ ነገሮችን በሰፊው የምትመለከተው።” አለና፤ ለመሄድ ፈቃድ ጠይቆ... ኡሳማን የሃሳብ መኣት ጭኖበት ወደ ራሱ መለስ ሲል ደግሞ... ይህን መሰል በጎ ሥራ በዚህች መንደር ውስጥ እንዲሠራና ህይወቱ እንዲተርፍ ላደረገው አምላክ ምስጋና እያቀረበ ትቶት ሄደ።

ኡሳማ... መኪናይቱን ተሳፈረ። የአባቱ ትንሽ ሳጥን እንደ ዚያው ባለበት ያገኛል። ግና ይህን ሳጥን ለምን አሁን መክፈት እንደፈለገና መልእክቱንም ለምን አሁን ማንበብ እንደፈለገ አያውቅም።

ሳጥኑን ከፍቶ ደብዳቤውን ማንበብ ጀመረ... “ልጄ ሆይ! እኔ ከንብረቴ ምንም ነገር ውርስ እንዳልተውኩልህ አውቃለሁ። ግና... አንድ ቀን ከዚህች መንደር ውስጥ... አዝመራውን የምትሰበስብበት ቀን እንደሚመጣ በማሰብ መልካም ፍሬ ዘርፍበታለሁ። ይቅር በለኝ!”

በሳጥኑ ውስጥ ዛሬ ያየውን ግና ትንሽ ለየት የሚል አይነት ነጭ ጭንብል አገኘ።

ተፈጸመ

አጭር ታሪክ ደራሲ

ሐሽማ ዳምሪጅ

የምስል ቅንብር

ለጤይፋ አህሊይ

መልካም
ንግግር ተናገር

አህመድ

ወደ ትምህርት ቤት በሚሄድበት መንገድ ላይ ነዋሪዎቹ ወደ ሌላ ቦታ ተሸጋግረው ትተው የሄዱት ሰው የሌለበት ቤት አለ።

አህመድ የሰውነት መጎልመሻ ክፍለ ጊዜውን አጠናቆ ወደ ቤቱ እየተመለሰ ባለበት ጊዜ፤ ኳሱን በሁለት እግሩ በማቀድ ያየር እየመታ ወደፊት ይገፋል። ኳሷንም በሃይል ሲጠልዝ ሰው የሌለበትን ቤት ግድግዳ ተላተመች። ኳሷ ወደርሱ ከመመለሷ በፊትም ሌላ ኳስ የቤቱን ግድግዳ ሲላተም ሰማ። ኳሷን በእርጋታ መምታት ጀመረ። ግና በዚያ ሰው በሌለበት ውስጥ የሌላኛዋ ኳስ ከግድግዳው ጋር የመላተም ድምጽ አላቋረጠም ነበር።

አህመድ ጮክ ብሎ፡- “ማን ነው?” አለ።

የሆነ ድምጽ፡- “ማን ነው?” አለ።

አህመድ በድጋሚ፡- “ማን ነህ አንተ?” አለ።

ያው ድምጽ በድጋሚ፡- “ማን ነህ አንተ?” አለው።

አህመድ፡- “ና ከኔ ጋር ተጫወት!” አለው።

ያ ያልታወቀ ድምጽ በመደጋገም፡- “ና ከኔ ጋር ተጫወት!” አለው።

አህመድ፡- “ና ከኔ ጋር ተጫወት!” የሚለውን ዓረፍተ ነገር ይደጋግም ጀመር። ያው የፌዝ ቅላጼ ያለው ድምጽ የአህመድን ንዴት እያባባሰ በጀሮው ላይ ያቃጭልበት ጀመር።

አህመድ ሰው የሌለበት ቤት ዘንድ ቀርቦ ግድግዳውን አንድ ጊዜ በቡጢ መታው። ከበስተኋላው ያንኑ ድምጽ በድጋሚ ሰማ።

ህጻኑ... ሰው የሌለውን ቤት ከእንጨት የተሰራ መዝጊያ እየተቃረበ ሳለ፤ የመገረም የመደነቅና የፍራቻ ስሜት ተቀላቀለበት። በሩንም በዝግታ ማንኳኳት ጀመረ። ልክ እርሱ እንደሚያንኳኳው ሁሉ ሌላ እጅ የሚያንኳኳ የሚመስል ድምጽ በዚያው ፍጥነት ይሰማ ጀመር።

አህመድ በዚያ ሰው በሌለበት ቤት ውስጥ ሆኖ የርሱን ድምጽ በሚመስል የፌዝ ቅላጼ በማንኳኳት የሚቀል ድበት መስሎት በእጅጉ ተቆጣ።

አህመድ ከአንደበቱ የወጡትን ቃላቶች በድጋሚ ሲሰማ የስድብ መሳት አወረደበት።

ቁጡው ህጻን ንዴቱን በውስጡ አፍኖ፡- “ጉዳዩ ነገ ከዚህ የተሻለ ይሆናል!” አለ።

አህመድ በተለምዶው ከትምህርት ቤት የመመለሻው ሰዓት አልፎበታል፤ እናቱ ትምህርት ቤት የመሄጃውንና የመመለሻውን ሰዓት በጥንቃቄ ስለምትከታተለው፤ ይህ ያልተለመደ ክስተት ሊያስገርማት እንደሚችል እየገመተ በፍጥነት ወደ ቤት ተመለሰ።

የአህመድ እናት የልጇን መጨናነቅ በትኩረት ተመልክታለችና ምን እንደረበሸው ጠየቀችው። የሆነ ህጻን ልጅ በዚያ ሰው በሌለበት ቤት ውስጥ ሆኖ የርሱን ድምጽ እየደጋገመ የቀለደበትንና ያፌዘበትን እርሱንም ያስቆጣውን ምክንያት ነገራት።

የአህመድ እናትም፡- “ልጄ ሆይ! አይዘህ ምንም አይደል። ከዚህ በኋላ መንገድህን መቀየር ወይም እዚያ አካባቢ ስትደርስ በፍጥነት ተራምደህ እለፍ።” አለችው።

አህመድም፡- “እናቴ ሆይ! እሺ” አላት።

ግና ይህ ቁጡ ልጅ በዚያ ሰው በሌለው ቤት ውስጥ ያለውን ሌላኛውን ህጻን የሚቀጣበትን ሌላ ሴራ ሲያመቻች ነበር።

በነጋታው ትምህርት ቤት መግቢያ ሰዓት ከመድረሱ በፊት፤ አህመድ ሦስት ጓደኞቹን ሰበሰበና ትናንት የርሱን ድምጽ በማስመሰል ሲቀልድና ሲያፌዝበት የነበረውን ክስተት ነገራቸው። ጓደኞቹም በአህመድ ላይ ሲቀልድና ሲያሾፍ የነበረውን ፌዘኛ ህጻን ለመቅ ጣትና ጉዳዩን ለማወቅም ተነሳሱ።

ህጻናቶቹ ወደዚያ ሰው ወደ ሌለበት ቤት አቀኑ። ቤቱ ፊትለፊትም ቆሙ። “እዚህ ቤት?!” አሉ። “እዚህ ቤት?!” የሚል ያው ድምጽ አቃጨለባቸው።

በሩን በተደጋጋሚ አንኳኩት። ያው የማንኳካት ድምጽ ተመለሰላቸው። ግድግዳውን በጡቻ መቱት። ያንኑ ድምጽ በድጋሚ ሰሙ። በአንድ ድምጽም፡- “አንተ ረባሽ ልጅ ሆይ! ና ውጣ!” አሉት። ህጻናቶቹ የሚናገሩት ድምጽ እጅግ በሚያስተጋባ ከፍተኛ ድምጽ መስማታቸው አስደነቃቸው።

በድጋሚ የስድብና የውርጅቢኝ መካት አወረዱበት። ያው ድምጻቸው በጀሯቸው ያስተጋባ ጀመር። በዚህ ጊዜም አህመድና ጓደኞቹ በቤቱ ውስጥ ብዙ ቁጥር ያላቸው ህጻናቶች ሊኖሩ እንደሚችሉ ገመቱ። ሊጋጠሟቸው እንደማይችሉም አሰቡ። በዚህ ላይ ትምህርት ቤት አርፍደዋል። አስተማሪው እንዴት ሊቀጣቸው እንደሚችል እያሰቡ በፍጥነት ወደ ትምህርት ቤት መራመድ ጀመሩ።

የመማሪያ ክፍል እንደ ደረሱም፡- “የት ነበራችሁ? ለምንስ አረፈዳችሁ?” በማለት አስተማሪው ጠየቃቸው።

አህመድ ለመመለስ ፈቃድ እየጠየቀ ከተቀመጠበት ተነሳ። አስተማሪውም፡- “አህመድ ሆይ! ተናገር። ምንድን ነው እንድታረፍዱ ያደረጋችሁ?” አለው።

አህመድም እንዲህ መለሰ፡- “መምህር ሆይ! ወደቤቴ በተመለስኩ ቁጥር አንድ ሰው የሌለበት ቤት ውስጥ የሆነ ህጻን ልጅ የኔን ድምጽ በመደጋገም በእኔ ይቀልዳል ያፌዛልም። ከእኔ ጋር እንዲጫወት በተደጋጋሚ ብጠይቀው ያንኑ ድምጹን እየደገመ እምቢ ታውን ይገልጽልኛል። መምህር ሆይ! ዛሬም ጉዳዩን ለማጣራት አስቤ ጓደኞቼን ጠራኋቸው። ይህን ረባሽ ህጻን ልጅ ከጓደኞቹ ጋር ሆኜ ፌዙን እንዲያቆም ጠየቅነው። ዛሬ ግን ለየት ባለ መልኩ ድምጻቸው በዝቶ ፌዛቸው ጨምሮ ብዙ የህጻናቶች ስብስብ እንደሆኑ አረጋገጥን።”

መምህር ሙስጠፋም እንዲህ አለ፡- “አህመድ ሆይ! የትምህርት ቤት ተማሪዎችን የማይመጥኑ የሆኑ ጸያፍ ቃላቶችን መናገራችሁ የተረጋገጠ ነው።”

አህመድ በጣም ከማፈሩ የተነሳ አንገቱን ደፍቶ፡-
“አዎ! መምህር በዚያ ሰው በሌለበት ቤት ውስጥ
የነበሩትም ህጻናት ያንኑ ቃል እየደጋገሙ ሲመልሱ
ሱልን ነበር።” አለ።

መምህሩ እየሳቀ እንዲህ አለ፡- “ልጆቼ ሆይ! ዛሬ
በዚያ ሰው በሌለበት ቤት በኩል ስታልፉ እናንተን
የሚመጥኑ የሆኑ መልካም ቃላቶችን ተናገሩ።

ከዚያም ምላሹ ምን ሊሆን እንደሚችል ጠብቁ።
በዚህም ምላሻቸው መጥፎ ከሆነ፤ በዚያ ሰው
በሌለበት ቤት ውስጥ የሚኖሩትን ህጻናቶች ራሴ
ልቀጣቸው ቃል እገባለሁ!!” አለ።

አራቱ ህጻናቶች ትምህርታቸውን ከጨረሱ በኋላ
ወደዚያ አስገራሚ ቤት ጉዞአቸውን ጀመሩ።

እዚያ ደርሰውም ከፊቱ ቆሙ። አህመድ እጁን
ለሰላምታ አንስቶ፡- “አሰላሙ ዓለይኩም” አለ።

ያው ድምጽ፡- “አሰላሙ ዓለይኩም!” በማለት መለሰለት።

ህጻናቶቹ በአንድ ድምጽ፡- “ህጻናቶች ሆይ! እንኳን ደህና መጣችሁ!” በማለት ጮሁ።

ያው ድምጽ፡- “ህጻናቶች ሆይ! እንኳን ደህና መጣችሁ!” በማለት አስተጋባ።

ህጻናቶቹ በእጅጉ ተገርመው ለአፍታ ያክል እርስ በርስ ተያዩ። “እናንተ ሥርዓት ያላችሁ ልጆች ናችሁ። ከናንተ ጋር መጎዳኘትም ያስደስተናል!!” አሉ።

ያው ድምጽ እንደ ልማዱ፡- “እናንተ ሥርዓት ያላችሁ ልጆች ናችሁ። ከናንተ ጋር መጎዳኘትም ያስደስተናል!!” በማለት በጆሮአቸው ላይ ይደጋገም ጀመር።

የህጻናቶቹ መገረምና መደነቅ በእጅጉ ጨመረ። የዚህን ሰው የሌለበትን ቤት ድብቅ ሚስጥር ሊያውቅ የሚችለው መምህር ሙስጠፋ ብቻ መሆኑን አውቀው ነገን በመጠበቅ በዚያው ሁኔታ ቆዩ።

በነጋታው አህመድና ጓደኞቹ ከመናገራቸው በፊት መምህሩ በጥያቄ ቀደማቸውና፡- “ህጻናቶች ሆይ! ውጤቱ እንዴት ነበር? ሰው የሌለበት ቤት ምላሽ አበሳ ጭቷችሁ ነበርን?” አላቸው።

አህመድ በንቁ ተነሳሽነት ቆመና፡- “መምህር ሙስጠፋ ሆይ! ጉዳዩ እንደ ገመትነው አልነበረም። ሰው የሌለበት ውስጥ የነበሩት ህጻናቶች የሚገርም ሥርአትና ምስጉን ስነ-ምግባር ነበራቸው። እኛ ያልናቸውን መልካም ንግግር ብቻ ነበር ሲመልሱ የነበሩት። ከዚህ በኋላ ያንን ቤት አልፈራም። ምንም የሚረብሽኝ ነገርም አይኖርም።” አለ።

መምህር ሙስጠፋም እየሳቀ፡- “አህመድ ሆይ! ሌሎች ላንተ ያላቸው አያያዝና አቀራረብ አንተ ለነርሱ ያለህ አያያዝና አቀራረብ ውጤት ነው። አንተ ከነርሱ ጋር መልካም ከሆንክ መልካም ይሆኑልሃል። ታጋሽና ሩህሩህ ከሆንክ ልክ እንደዚያው ይሆናሉ። ደረቅና መንቻካ ከሆኑም ልክ እንዳንተው ይሆናሉ። ሰዎች

አንተን በመልካም እንዲይዙህና እንዲቀርቡህ እንደ ምትወደው ሁሉ ሌሎችንም እንደዚያው በመልካም ያዛቸው ቅረባቸው። ከሌሎች መስማት የማትፈልገውን ንግግርም አትናገር።”

በመቀጠልም መምህር ሙስጠፋ... ነቢዩ ሙሐመድ እንዴት ያሉ የላቀ ስነ-ምግባር ባለቤት እንደሆኑ ለተማሪዎቹ ገለጸላቸው።

ነቢዩ ሙሐመድ ከአንደበታቸው ሰዎችን የሚያስ ደስት እንጂ ጸያፍ ቃላቶች እንደማይወጡ፣ ቃላቶ ቻቸው ገራገር እንደነበሩ፣ ጥያቄ ሲያቀርቡና ሲመልሱ አንደበተ ርቱእ መሆናቸውን፣ በሰዎች ዘንድ ዘንድ ተወዳጅና ተፈቃሪ እንደሆኑ፣ ነቢይ ከመሆናቸው በፊትና ራእይ ከተወረደላቸውም በኋላ የሰዎችን አክብ ሮትና ታማኝነት የታደሉ መሆናቸውን ገለጸላቸው።

በማስከተለም ይህ ጥበበኛ መምህር የገደል ማሚቱ ክስተት እንዴት ሊፈጠር እንደሚችል ማብራራቱን

ቀጠለ። ይህ ክስተት በስነ-ህክምና እና ስነ-ድምጻች እንዲሁም የተለያዩ የስነ-እውቀት ዘርፎችን ለመቅሰም መንደርደሪያ መሆኑን ገለጸላቸው።

ከዚያን ቀን ጀምሮ ህጻናቶቹ በዚያ ሰው በሌለበት ቤት በኩል ሲያልፉ የተለያዩ መዝሙሮችን በመዘመር በትምህርት ቤት ያጠኑትን በመደጋገም ሲሉ፤ ያንኑ ድምጽ በድጋሚ ያገኙታል።

በአጠገቡ ባለፉ ቁጥር ሰላምታ ያቀርቡለታል። ያ ሰው የሌለበት ቤትም ሰላምታውን ይመልስላቸዋል። በዚህ ሁኔታ ተደስተውም ይስቃሉ።

ተፈጻሚ

አጭር ታሪክ ደራሲ
አህመድ ሃመድ አል ዛኒራት

የምስል ቅንብር
ለጢይፋ አህሊይ

የጨረቃዋ
አቅጣጫ
ወዴት ነው?

የሰነ-ሰኳል

መምህሩ... ተማሪዎች
በመማሪያ ክፍላቸው ውስጥ
ተፈጥሮአዊ ገጽታን ስለው

ካቀረቡት ከተለያዩ የሰኳል ሰሌዳዎች መካከል ሁለቱን
ከመረጠ በኋላ፤ ስእሉን የሳሉት ሁለት ተማሪዎች
አሸናፊ መሆናቸውን ለመግለጽ አስጠራቸው።

ከዚያም ሁለቱን ሰሌዳዎች በግልጽ ካሳየ በኋላ አሸናፊዎች መሆናቸውን አወጀ። ሁለቱን ሰሌዳዎች እያገላበጠ በትኩረት ማየት ጀመረ። ሊያበላልጥ አስቦም በጥንቃቄ መመርመር ቀጠለ። ግና አንዱን ከሌላው የማበላለጥ ሙከራው ውድቅ ሆነበት። በአንዱ ሰሌዳ ውስጥ የሆነ ልዩ ነገር ፈልጎ ሲያገኝ በሌላኛው ውስጥ ከዚያ የተሻለ የሆነን ድንቅ ነገር ይመለከታል።

በዚህ መልኩ የማሸነፍ እድሉን እኩል ሁለት ቦታ ሊያካፍል ወሰነ። ናኢል እና ሳሚ ጣቶቻቸው የሳሊቸውን ሰሌዳዎች በጓደኞቻቸው ፊት በኩራትና

በአክብሮት አዟዘረው ሲያሳዩ የተለያዩ ጫጫታዎች
ከየቦታው ይሰሙ ጀመር።

ከፊሎች የናኢልን ሥራ ሲያዳንቁ ከፊሎቻቸው ደግሞ
የሳሚን ሥራ ያሞካሻሉ።

አጋጣሚ ሆኖ ሁለቱም ሰሌዳዎች የሌሊት ገጽታን
ያመለክቱ ነበር። በተጨማሪም ሁለቱም ሰሌዳዎች
አንደኛው ወደ ቀኝ ሌላኛው ደግሞ ወደ ግራ የሚያመ
ለክቱ መልእክትን ያቀፉ ነበሩ።

“ወደ ቀኝ ነው! ወደ ግራ ነው!” የሚል የህጻናቶች
ጩኸት ከየቦታው ያስተጋባ ጀመር።

በዚህም ምክንያት የጨረቃዋ አቅጣጫ ወዴት እንደሆነ
ሁለቱ አሸናፊዎች እንዲያብራሩ ጠየቀ።

ናኢል... ጨረቃን ከአንድ ጊዜ በላይ ወደ ቀኝ እንደተ
መለከተና ሰሌዳው የሚያመለክተው ወደ ቀኝ እንደሆነ
አብራራ። ግና ጓደኛው ከርሱ የማይተናነስ በራስ
መተማመን ነበረውና ከርሱ በተሻለ መልኩ ገለጸ።

ተማሪዎችም የናኢል ማብራሪያ ትክክል እንደሆነ ተሳትፎአቸውን ገለጹ። በተመሳሳይ መልኩ ሌሎችም ሳሚን በመደገፍ ገለጹ። የተቀሩት ደግሞ ጨረቃ በሌሊት የሚኖራትን ሁኔታ ለማስታወስ በመሞከር ተዘናጉ።

ሌሎችም እንደዚሁ የጨረቃዋን ትክክለኛ አቅጣጫ ያመለክታቸው ዘንድ በመማሪያ መጽሐፎቻቸውና በቆዳዎቹ ላይ የሚገኙ ስእሎችን በማፈላለግ በሥራ ተወጠሩ።

አንደኛው ከሌላኛው ጋር ሳይደበላለቅ ሁሉም የየራሳቸውን በማስረጃ የተደገፈ ትንተና ይዘው ቀረቡ። መምህሩ... ተማሪዎች ያቀረቡትን የማስረጃ ትንተና ካዳመጠ በኋላ፤ ሁለቱም ሰሌዳዎች ምንም አይነት ስህተት እንደሌለባቸው በማረጋገጥ አድናቆታቸውን ጨመረ።

ናኢል የተመለከተው እይታና ገለጻው እንዲሁም ሌሎችም የርሱን የደገፉት ትክክል ነው። በሆነ ጊዜ ትክክል መስሎ የታየ ነገር በሌላ ጊዜ ስህተት ሆኖ ሊታይ

ይችላል። እንደዚሁም ሳሚ የተመለከተው እይታና እርሱን የደገፉትም ትክክል ናቸው።

ጨረቃ የተለያዩ ሁኔታዎችና እርከኖች አሏት። ከነዚህም ውስጥ ሙሉ ጨረቃ በመባል የምትታወቀው ነው። በጨረቃዋ ወርሃዊ አቆጣጠር መሠረት በወራቶች መጀመሪያ ላይ አቅጣጫዋን ወደ ግራ ታደርጋለች። በወራቶች መጨረሻ ላይ ደግሞ አቅጣጫዋን ወደ ቀኝ ታደርጋለች።

ስለዚህ እኛ የምናየው ትክክል እንደሆነ ነው። ደግሞ እውነት ብቻውን እንደዚያ ሊሆን አይችልም። ምናልባትም የእውነት ገጽታዊ ቅርጽ የያዘ ግና እኛ ትክክል ነው ብለን ካመንንበት ተቃራኒ የሆነ ገጽታዊ ቅርጽ የያዘ ሊሆንም ይችላል።

ተፈጸመ

አጭር ታሪክ ደራሲ
ዓይኛ ሰዕይድ አል ዛዕቢይ

የምስል ቅንብር
አህመድ ሃመድ እና ኑውን አብዱላህ

እጅን
ጨብጠህ
ያዝ

መምህር

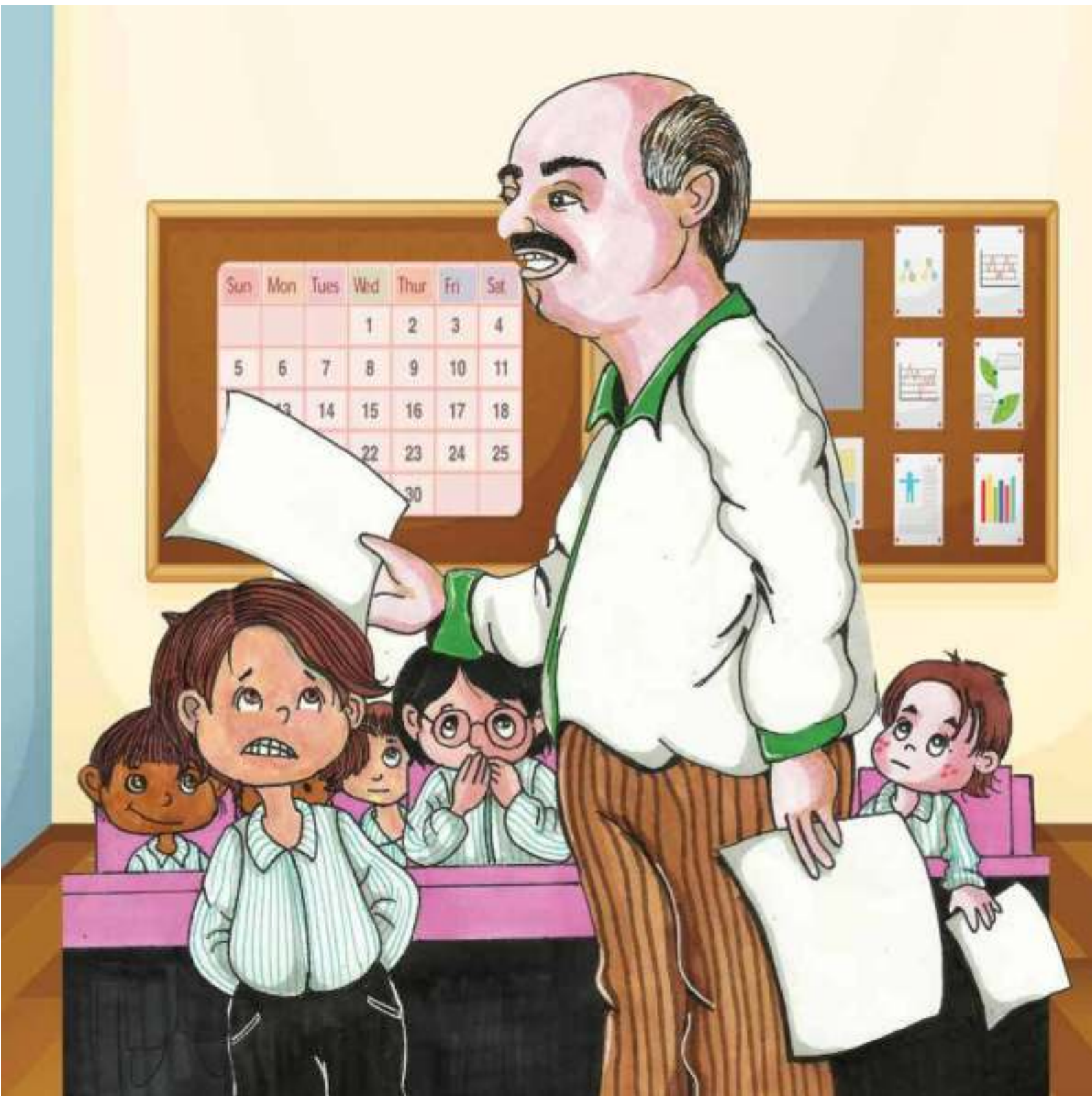
ሐምዛ በተማሪዎች ፊት በመቆም የመጀመሪያውን መንፈቅ ውጤት

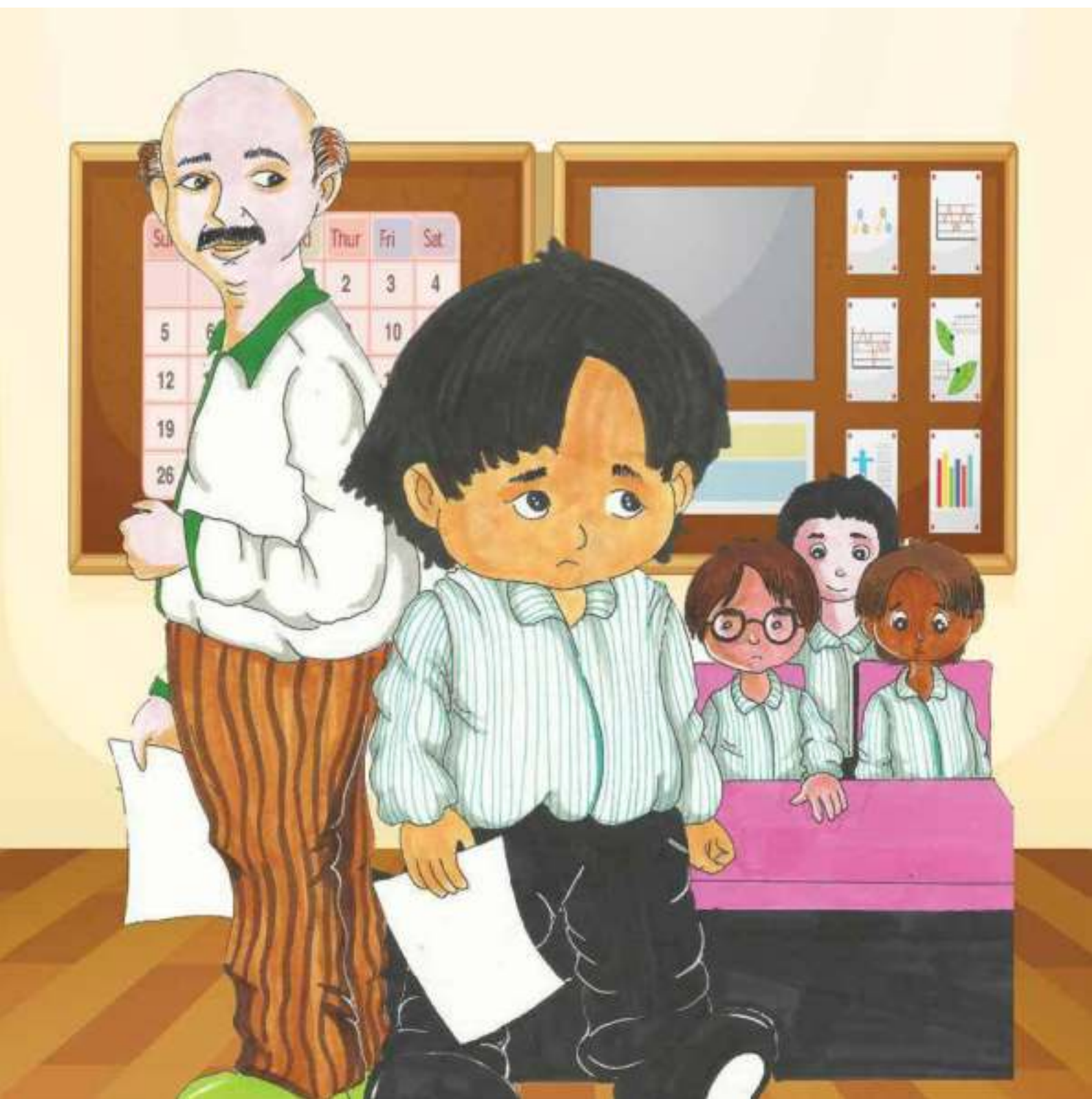
ማወጅ ጀመረ። የልቤ ታንቡር በሃይል ይደልቅ ጀመር። እኔም ተራዬን እየጠበቅኩ ነው። የባልደረባችን ኻሊድ ተራ ደረሰና አስተማሪው አይኖቹን ከምስክር ወረቀቱ ላይ ሳያነሳ ተጣራ። ተማሪ ራኢድ መሐመድ?

ራኢድ አስተማሪው ሲጠራው አቤት አላለም። እንዳ ልሰማ ሲሆን ነበር። እግሩን እየጎተተ በመንቀራፈፍ መራመድ ጀመረ። በውስጡ እየተሰማው ያለው የሃዘን ስሜት የአሥራ አምስት ዓመት ወጣት ሳይሆን ያረጀ የፈጀ ሽማግሌ አስመሰለው።

ራኢድ የምስክር ወረቀቱን ውጤት ቀድሞውኑ እንደሚ ያውቅ ሁሉ ምንም ሳይመለከት ዝም ብሎ ተቀበለ።

መምህሩ የራኢድን ፊት በአባትነት አዘኔታና ርህራሄ እየተመለከተ ዝቅ ባለ ድምጽም፡- “ራኢድ ሆይ! ለሚቀ

ጥለው መንፈቅ ተጨማሪ ጥረት እንድታደርግ እመኛለሁ እሺ!” አለው። ሁሉም ራኢድ እንደወደቀ ተረዱ።

ራኢድ የምስክር ወረቀቱን ከአስተማሪው ሊቀበል በሄደበት መንፈስ ወደ ቦታው ተመልሶ ተቀመጠ።

መምህሩ ብዙም ሳይቆይ ስሜን እንዲህ ጠራ፡- “ተማሪ ራሽድ ዓሊይ! በልዩ ፈገግታ ታጅቦም... ጎበዝ ነህ! አንተ አንደኛ ወጥተሃል!” አለኝ።

አንደኛ ነኝ?!...

በተማሪዎቹ ልዩ ጭብጨባና ፋጨት መሃል የምስክር ወረቀቱን ተቀበልኩ። ግና ራኢድ ከእፍረትና ከሃዘን የተነሳ አንገቱን ደፍቶ ነበር።

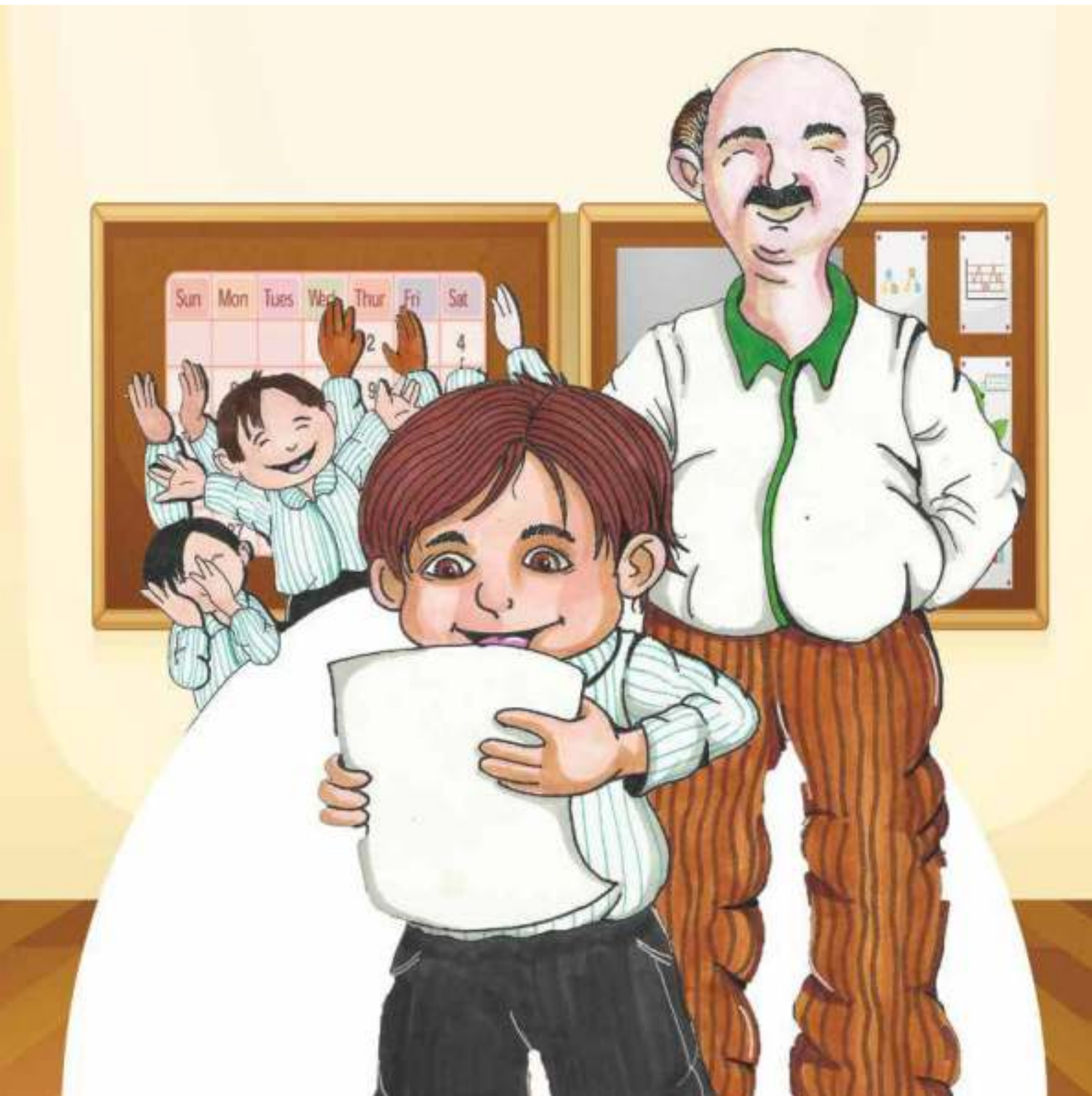
ቀድሞውኑ በደስታ የታጀበው ቤታችን እጥፍ ድርብ ተጥለቀለቅንበት። ወላጆቹ ያቀረቡልኝ ልዩ ፍቅርና ርህራሄ አወደኝ። ነፍሴ ከንፍ አውጥታ የመብረር

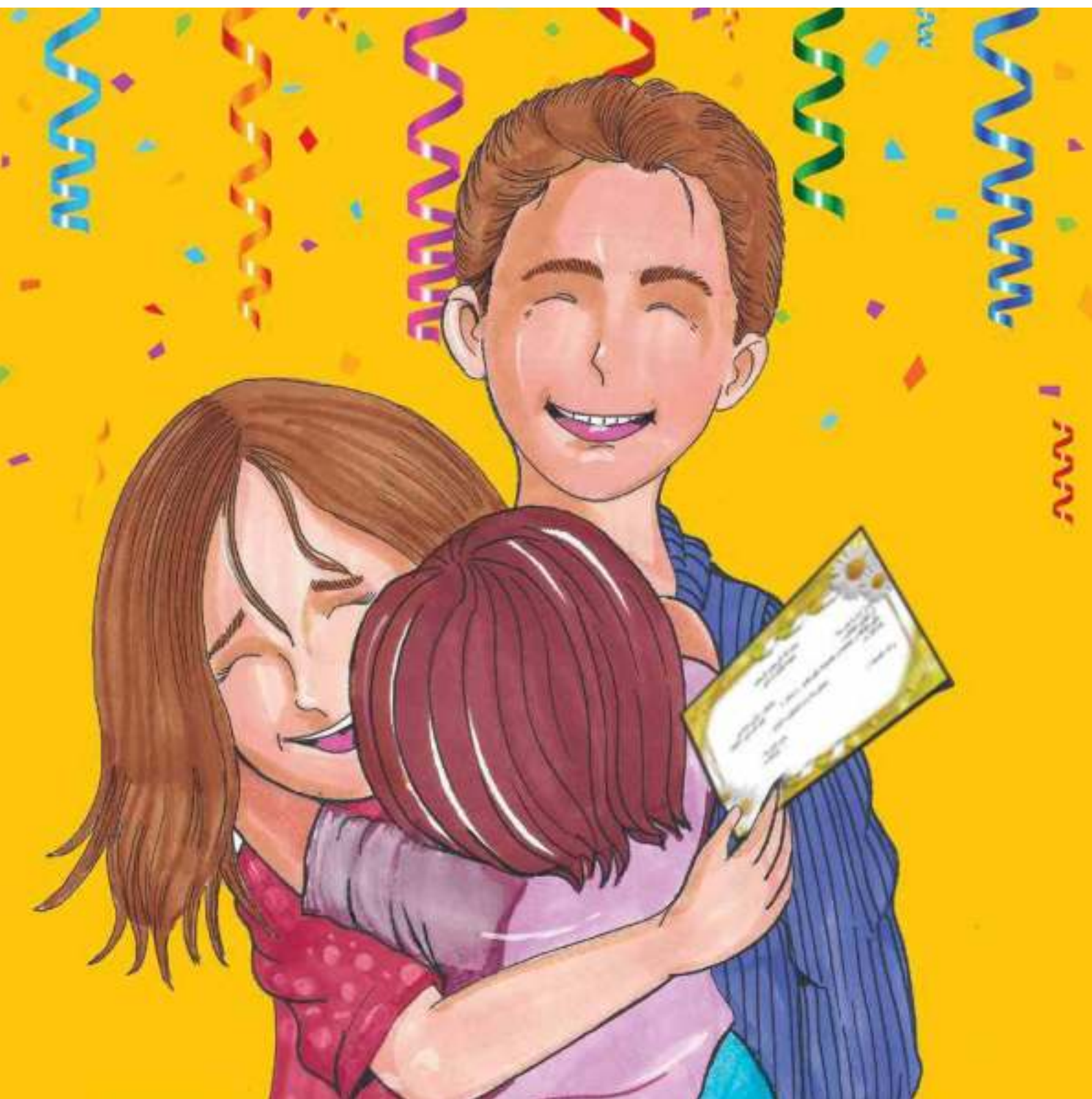
ያህል ተሰማኝ። መላው የስሜት ህዋሶቼ ንቃታቸውን ጨመሩ። ግና ቀስ በቀስ የሆነ ስውር ነገር በልቤ ውስጤ ጸለመ። ያን የመሰለ ደስታና ፈንጠዚያ ሊበጫ ጭቅብኝ አስበም ተደላድሎ ተቀመጠ።

የምስክር ወረቀቴን በትንሿ ቢሮዬ ውስጥ በሚገኝ የእቃ መደርደሪያ ላይ አስደግፌ አስቀመጥኩ። ጥሬ ግሬ ያመጣ ኋቸውን የውጤት ቁጥሮች በትኩረት እየተመለከትኩ ነበር። አንደኛ የመውጣትን ስኬት ልክ በውሃ ውስጥ እንደሚሟሟው ስኳር አጣጣምኩት። የራኢድን ያዘነ ፊት ባሰብኩ ጊዜ ደግሞ ስሜቱን ተረዳሁና አይኖቼን ዘጋሁ።

የራኢድን በውርደት የተከናነነቡ እርምጃዎች፣ የተን ኮታኮተ መንፈሱን፣ ማረፊያ ያጡ አይኖቼን፣ ጠቅላላ ሁኔታው ግማሽ ክንፉን እንዳጣ እርግብ ነበር።

እርምጃዎቹ ተምታቷል። ወዲያና ወዲያ ሲላተምም ነበር። እነዚህን ሁኔታዎቹን መልሼ መላልሼ ሳስታውስ “አይ ራኢድ! ያሳዝናል!!” በማለት በለሆሳስ አንሾካሾኩ።

ያን ትእይንት በሌሎች ትንተናዎች ከማስታወስ አልባ ዘንኩም....

መምህሩ የምስክር ወረቀቱን ማከፋፈሉን ሳይጨርስ ራኢድ የተማሪዎቹን የአዘኔታ እይታና ፌዝ ለመሸሽ ፈልጎ ክፍሉን ለቆ ወጣ። ተማሪዎች ተሰባስበው የተቀመጡበትን ቦታ ርቆ ለብቻው ፈንጠር ብሎ ተቀመጠ።

ጸጸትና ህመም ይቆረቁሩታል፤ የሃዘን ድባብ አጥልሎ በታል፤ ክፉ እድልም በላዩ ያንዣብብበታል... በነዚህ ምክንያትም ጣቶቹን ያፍረከርካል።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ተማሪዎች ሲያስሙ የነበረው የሆይ ሆይታ ድምጽና ሳቅ ዞሮ እንዳያይ አድርጎታል።

ለምንም ነገር ደንታ የሌለው ደካማ ልጅ ነበር። ሌሊት አርፍዶ መተኛትን ያበዛል። በግልጽ ባልታወቁ ምክንያቶች ትናንሽ አይኖቹ በውስጣቸው ሃዘንን አምቀው ይዘው ነበር።

እነዚህ የርሱ ትእይንቶች ፊቴ በመጡ ጊዜ ጓደኛዬን የማላውቀው ያህል ስሜት ተስምቶኝ ጥልቅ ህመም ተሰማኝ። ቀርቤ ልጠይቀውና ስላለበት ሁኔታ ላወያየው ብዙ ሙከራዎችን አድርጌያለሁ።

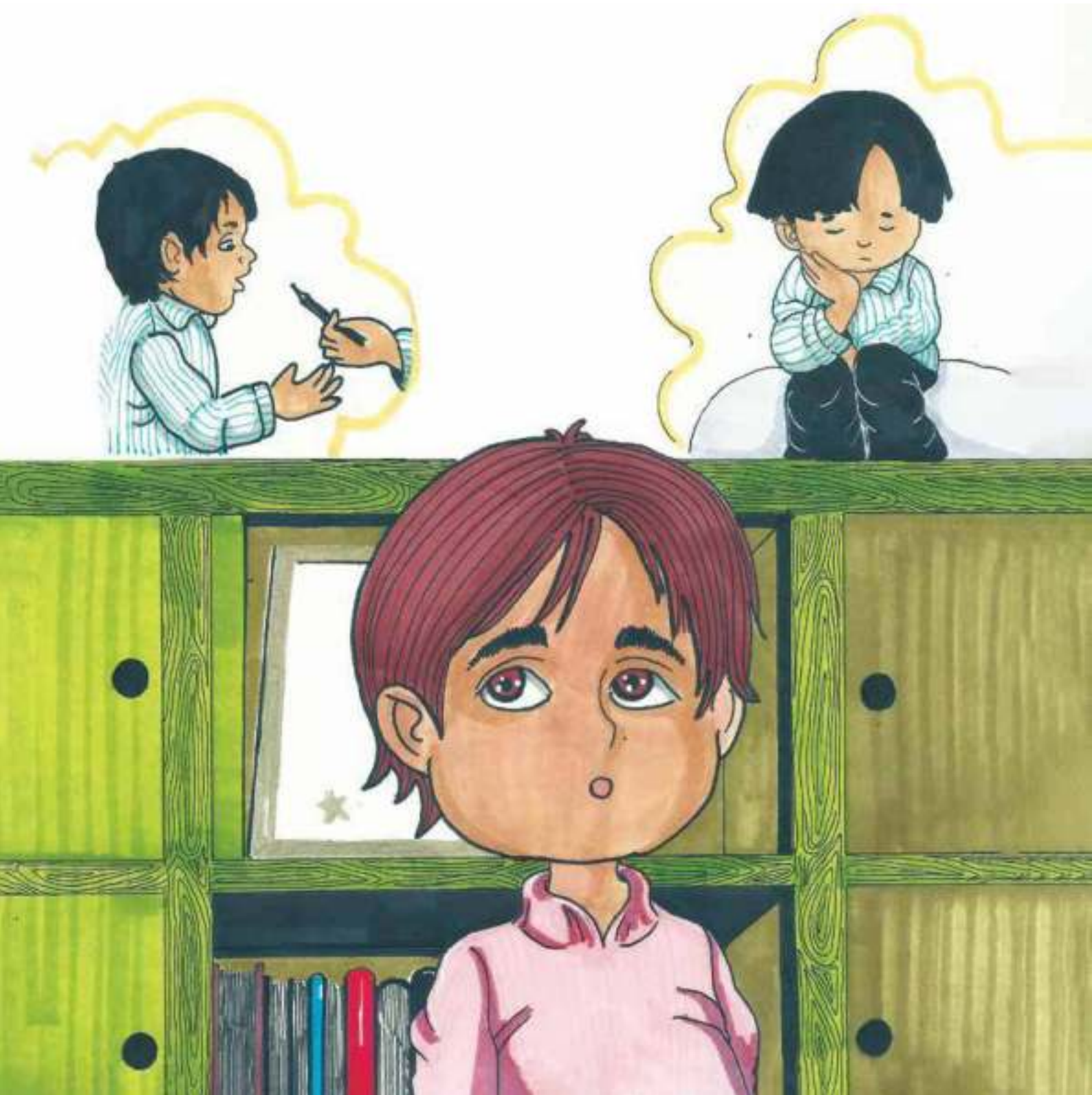
አንድ ቀን እፍረት እየቆጠቆጠው እስክርቢቶ እንድ ሰጠው ከጠየቀኝ በቀር በትምህርት ቤት እንደሚገናኙ ሁለት ጓደኛዎች ከርሱ ጋር የሰፋ ውይይት አድርገን አናውቅም...

ድምጹ እየተንቀጠቀጠ.... “ይቅርታ! ረስቼ መጣሁ እስክራብቶ ይኖርሃል?!” አለኝ።

ብዙም ቦታ ሳልሰጠው... “አዎ! አለኝ።” አልኩት።

ወደርሱ ሳልዞርና በጭንቀትና በእፍረት ቀለሞች የተላወሰ ፊቴን ሳላይ እጄን ብቻ ዘርግቼ እስክራ ብቶውን ሰጠሁት። ምናልባት በዚያን ጊዜ እኔን ሊያወራና ሊወያየኝ ፈልጎ ይሆናል። አንዳች ነገር

ልቤን ደለቀው። ቀኑን ሙሉ ተጎራብቼው በምውለው ሌላ ተማሪ ተወጥሮ የርሱን ነገር ገሽሽ የማድረግ ራስ ወዳድነት ውስጤን ጸጸት በላው።

የእፍረቱ ስሜት ጥሩ ነበር። በሃዘን የታጨቀ ፊቱን፣ ደካማ እሱነቱንና ያለበትን ሁኔታ የሚገልጸው አለባ በሱን ጠንቅቄ አስታውሳለሁ።

ሌሊቱ የሚከብድና የማይገፋ ሆኖ አለፈ። በነጋታው መምህር ሐምዛ ዘንድ ደረሰኩ። የተበታተኑ ሃሳቦቹን ለመሰብሰብ እየሞከርኩ ከፊት ለፊቱ ቆምኩና...

“መምህር ሆይ! ስለ... የትምህርት ቤት ጓደኛዬ ራኢድ ላናግርህ ፈልጌ ነበር” አልኩት።

“ራሽድ ሆይ! ስለ ጓደኛህ መጠየቅህ ጥሩ ነው።” አለኝ። ይህን አይነት የጎንዮሽ መልእክት አሳፈረኝ...

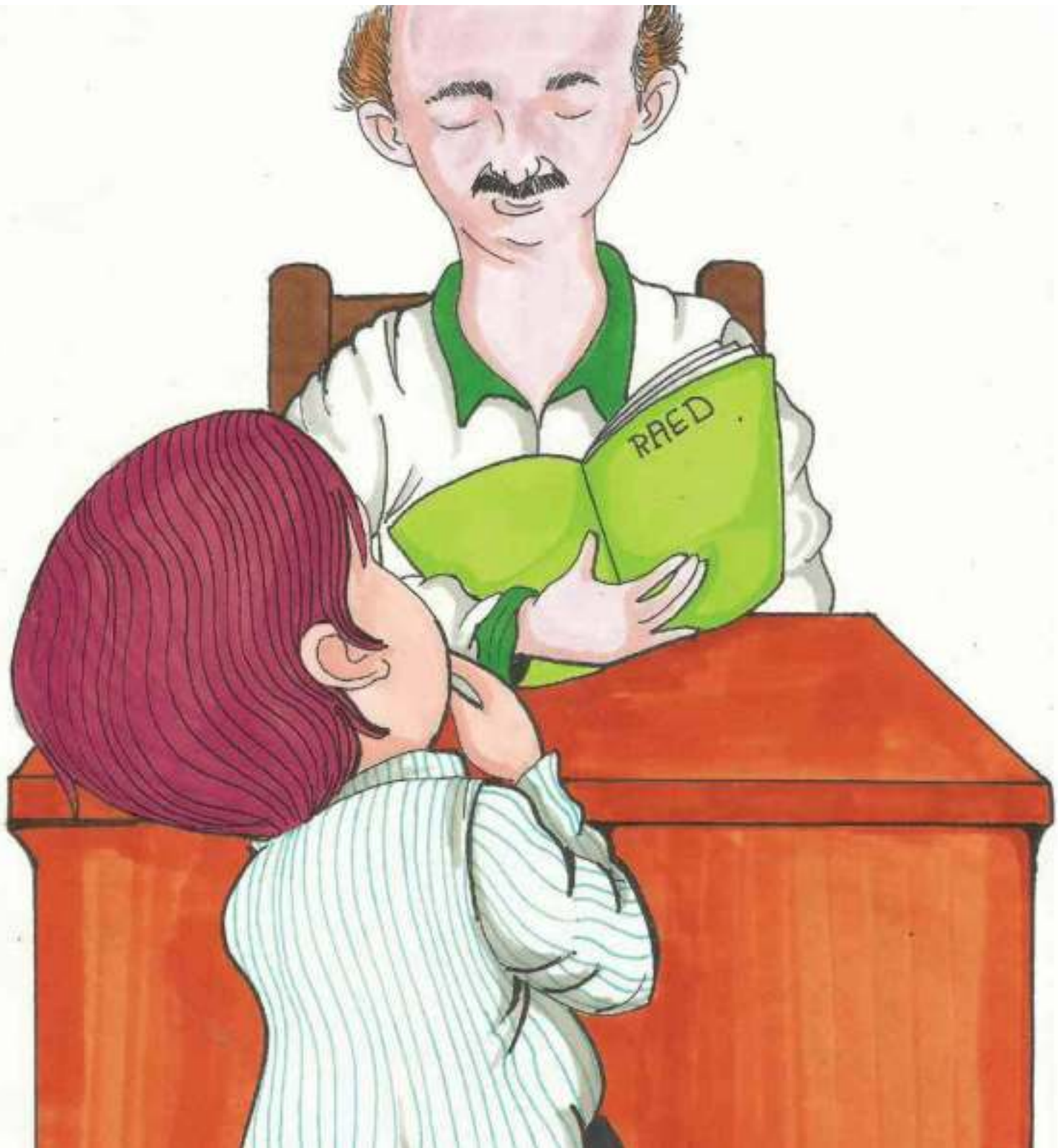
“የራኢድን ሁኔታ ማወቅ ትፈልጋለህ?” አለኝ።

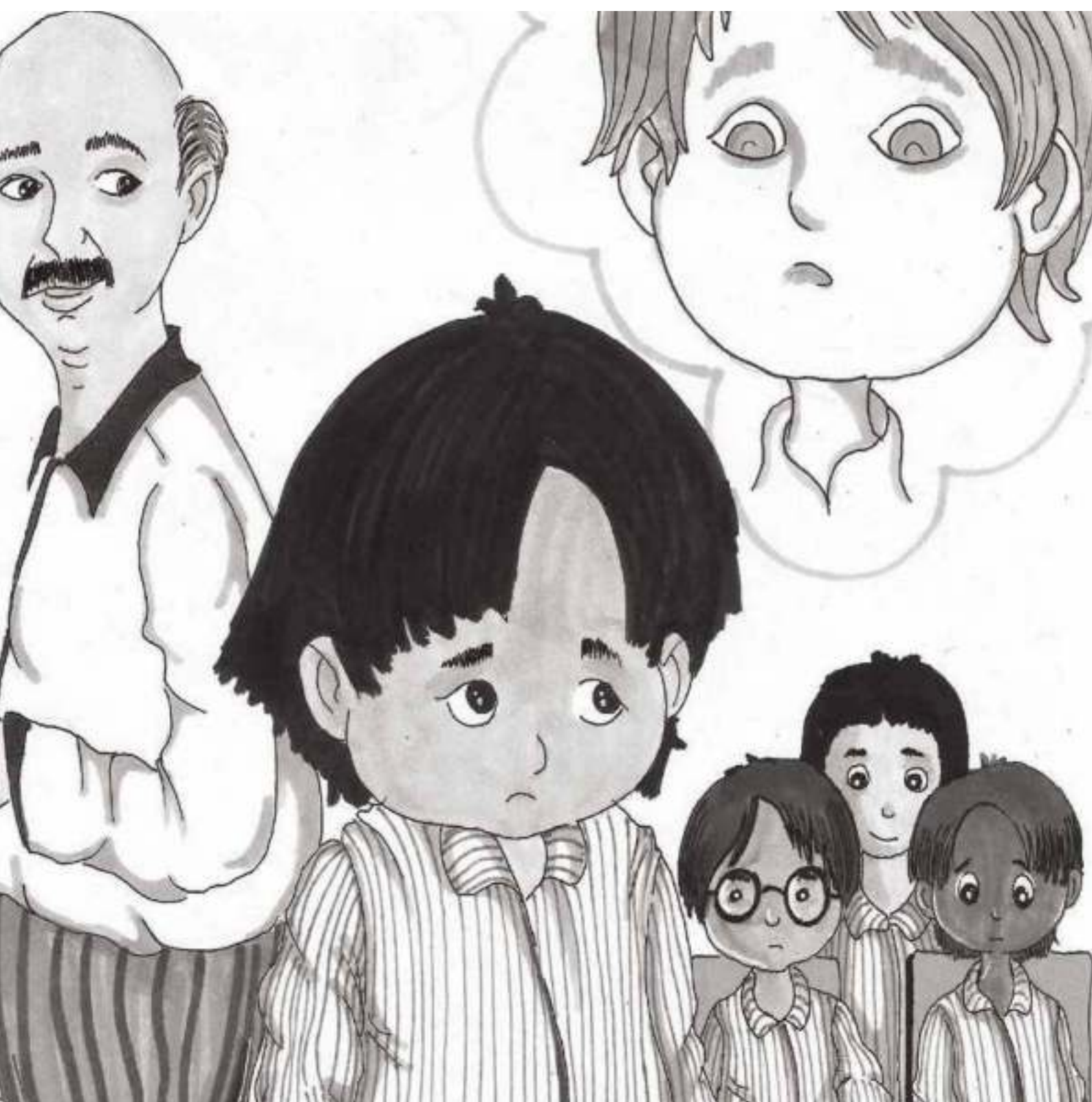
እኔም ራሴን ከላይ ወደታች ወዘወዝኩለት... ከሳጥን ውስጥ አረንጓዴ መዝገብ አወጣና ገጾቹን ማገላበጥ ጀመረ።

“ራኢድ... የሙት ልጅ (የቲም) ነው። አባቱ ከሁለት ዓመት በፊት ነው የሞተው። እርሱ አንጋፋ ልጃቸው ነው። ባለፉት ዓመታቶች የትምህርቱ ውጤቶች አመርቂ ነበሩ። በእርግጥም በየ ክፍሉ አንደኛ ይወጣ ነበር።”

የምስማው ነገር አስደነገጠኝ!!... ምላሴም ተሳሰረ። በጣም በመገረምና በመደነቅ እየከበደኝም ቢሆን... “አንደኛ!!” ብዬ ጠየቅኩት።

“አዎ!... ግና የአባቱ ህልፈተ ህይወትና የቤቱን ሃላፊነት መረከቡ እንዲሁም የታናናሽ ወንድሞቹን ጉዳይ መከታተሉ ትምህርቱን አዘናጉት። የትምህርቱ ውጤት ቀስ በቀስ ማሸቆልቆል ጀመረ። መጨረሻውም መውደቅ ሆነ።

“መምህር ሆይ! ታዲያ እንዴት ነው ልንረዳው የምንችለው?”

“የማህበራዊ ጉዳዮች ባለሙያ የርሱን ሁኔታ ክትትል አድርጓል። በእርግጥም ቁሳዊና የግብረ-ገብ እርዳታ እንደሚያስፈልገውም ተገልጾልናል።”

“ግብረ-ገብ...?!”

“አዎ! እርሱ አዘኔታና አክብሮት ያስፈልገዋል።”

“አክብሮት...?!”

“አዎ! የሰው ልጅ ውሃና ምግብ እንደሚያስፈልገው ሁሉ.... አክብሮትና ፍቅርም በእጅጉ ያስፈልጉታል....”

መምህር ሐምዛ መዳፉን በመዳፌ ላይ አነባብሮ ይዞ እንዲህ በማለት ንግግሩን እየቋጨ ነበር... “ራሽድ ሆይ! አንተ ራኢድን ልትረዳው እንደምትችል እተማመንብሃለሁ!! ደግሞ... ፍቅርና ርህራሄ ተአምርን መፍጠር

እንደሚችሉ አትርሳ። ራኢድ ተስፋ መቁረጥና ራስን መጣል ህይወቱን ሳያበላሹበት ወደ ትክክለኛው ጎዳና እንዲመለስ እመኛለሁ።”

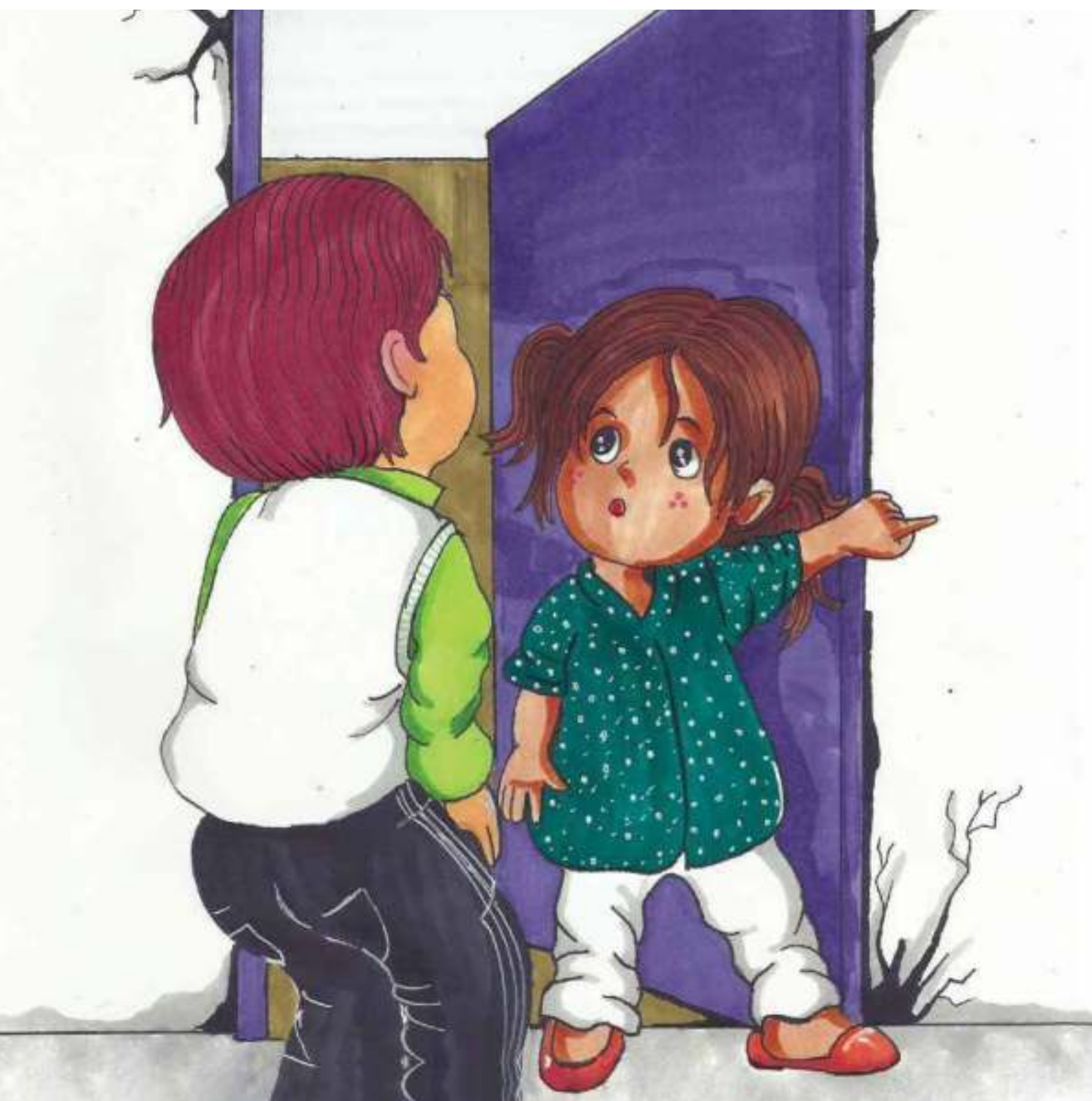
መምህራ ያስተላለፈኝ ቃላቶች በጆሮዬ ውስጥ ይንቆረ ቆራሉ። ወደፊት የሚገጥመኝን የሥራ ተልእኮም ያስታውሱኛል።

ራኢድ በዚያን ቀን ትምህርት ቤት አልመጣም።

በአሁኑ ዙር ልዩ የሆነ ነገር መስራት ወሰንኩ።

የራኢድን አድራሻ ከትምህርት ቤቱ አስተዳደር ወሰድኩ። ቤቱም ደረስን። ቤቱ ትንሽና የቆየ ይመስል ነበር። የግድ ግዳው ቀለም ተፋፍቆ ተቀይሯል። በውስጡ የሚኖሩ ሰዎችን ሁኔታ የሚገልጽ ፈዛዛ ነገር ነበር። በዙሪያው ያሉ ዛፎች አካልለው ሸፍነውታል። ቆራጭ ያጡ ቅርንጫፎቹም ተመሳጥረዋል። የውጩን ደወል በመምታት አንኳኳሁ። ራኢድን የምትመስል ትንሽ ልጅ መጣች። ፍቅርን እየገለጽኩላት፡- “ትልቁ ወንድምሽ ራኢድ የታለ?” አልኳት።

በህጻንነት ገራገርነቷ፡- “ራኢድ... ሐሰን ግሮሰሪ ነው የሚሰራው እዚያ ነው ያለው!” በማለት በግልጽ እየነገረች ማዶ ተሻግሮ ወዳለው ግሮሰሪ አመለከተች።

“ራኢድ ግሮሰሪ ነው የሚሠራው?!” ራኢድ ግሮሰሪ ውስጥ መስራቱን ነፍሴ አልቀበለም እያለች በሃይል እየመታች አወገዘች።

“ራኢድ እናቱን ለመርዳት በማታው ክፍለ ጊዜ ረዳት ሠራተኛ ሆኖ እዚያች ግሮሰሪ ውስጥ ሲሠራ፣ ላቡ ሲንጠፈጠፍ፣ የድካምና የመሰባበር ስሜት ሲታይበት...” ይህን አሳማሚ ትእይንት ከሩቅ ቆሜ እመለከት ጀመር። በተረጋጋ መንፈስ ወደርሱ መራመድ ጀመርኩ። በወቅቱ ሥራውን በትጋት እየሠራ ነበር።

ከርሱ ተስተካክቶ ከኋላው ቆምኩና እጄን በትከሻው ላይ አስቀምጬ በለስላሳ ድምጽ... ራኢድ! አልኩት።

በፍጥነት ወደኔ ዞረ። አይኖቹ ደበዘዙ። በእፍረትና በድንጋጤ ማእበል የተጥለቀለቀ ፊቱ ተረበሸ። ያለበት ጭንቀት እያላበው ነውና በላብ ተጠመቀ።

“ራሽድ! እዚህ ምን ታደርጋለህ?!” አለኝ።

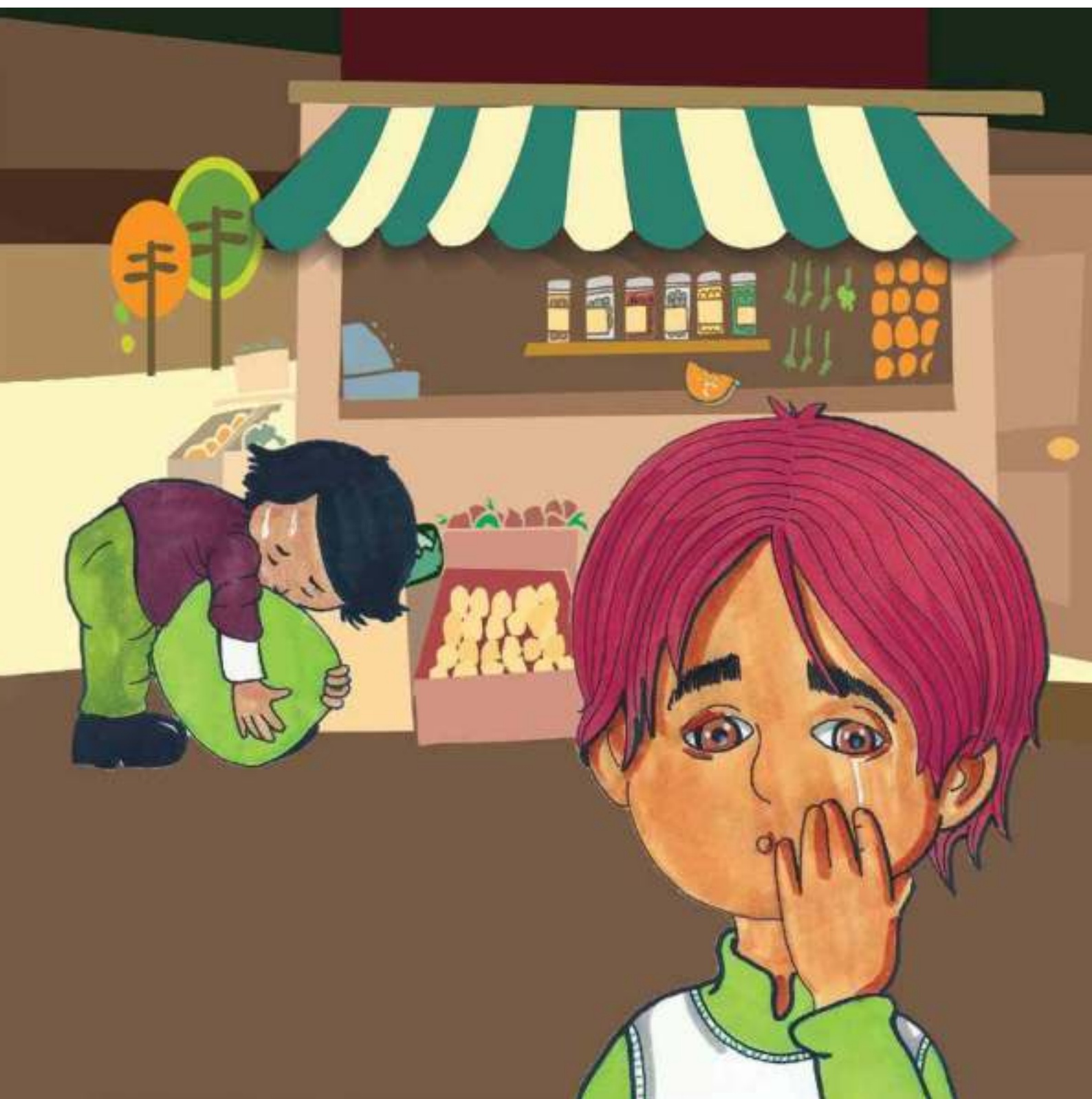
“አንተን ለመጠየቅ ነው የመጣሁት።” አልኩት።

ደንበኞች እርዳታ ፈልገው በጠሩት ጊዜ እፍረቱን ሊደብቅ በማሰብ ዙሪያውን ቃኘ። እኔም... እጄን ዘርግቼ፡- “ራኢድ ሆይ! እኔ ባንተ ኮርቼያለሁ!! አንተ ሃላፊነት ያለብህ ወጣት ነህ!” አልኩት።

አንዲት የእንባ ዘለላ ከአይኑ እንባ ወረደች። አንጀት በሚበላው ጉንጨ ላይ ኮለል ብላ የምትወርደው እንባው ከነ ግለቷ የምትሸሽም መሰለኝ።

እጆቼን ጨበጥ አድርጌ ይዜ ሥራውን እንዲቀጥል አበረ ታታሁት። የደንበኞቼን ትእዛዝ ላግዘውም ከርሱ ጋር ፈጥኜ ተጓዝኩ።

አዲስ እንደተዋወቅን ሁሉ እየተጫወትንና እየተሳሳቅን ጊዜው በፍጥነት አለፈ። የመሄጃዬ ሰዓት በደረሰ ጊዜም ስጦታ አውጥቼ ሰጠሁት።

ስጦታውን እየመለሰ... በአግርሞት፡- “ምንድን ነው?!”
አለኝ።

የጓደኝነታችን ቅድሚያ ክፍያ ነው!

ግን...

ድንጋጤውንና መርበትበቱን ልሰብር ፈልጌ በዓይኔ የጥቅሻ
ምልክት እያሳየሁት ንግግሩን ሳይጨርስ፡- “ራኢድ ሆይ!
ጓደኝነቴን አትቀበልም?!” በማለት አቋረጥኩት።

እንዲያውም! በክፍል ውስጥ አንደኛ የሚወጣ ጓደኛዬ
ሁሌም ጓደኛዬ እንዲሆን እፈልጋለሁ!!

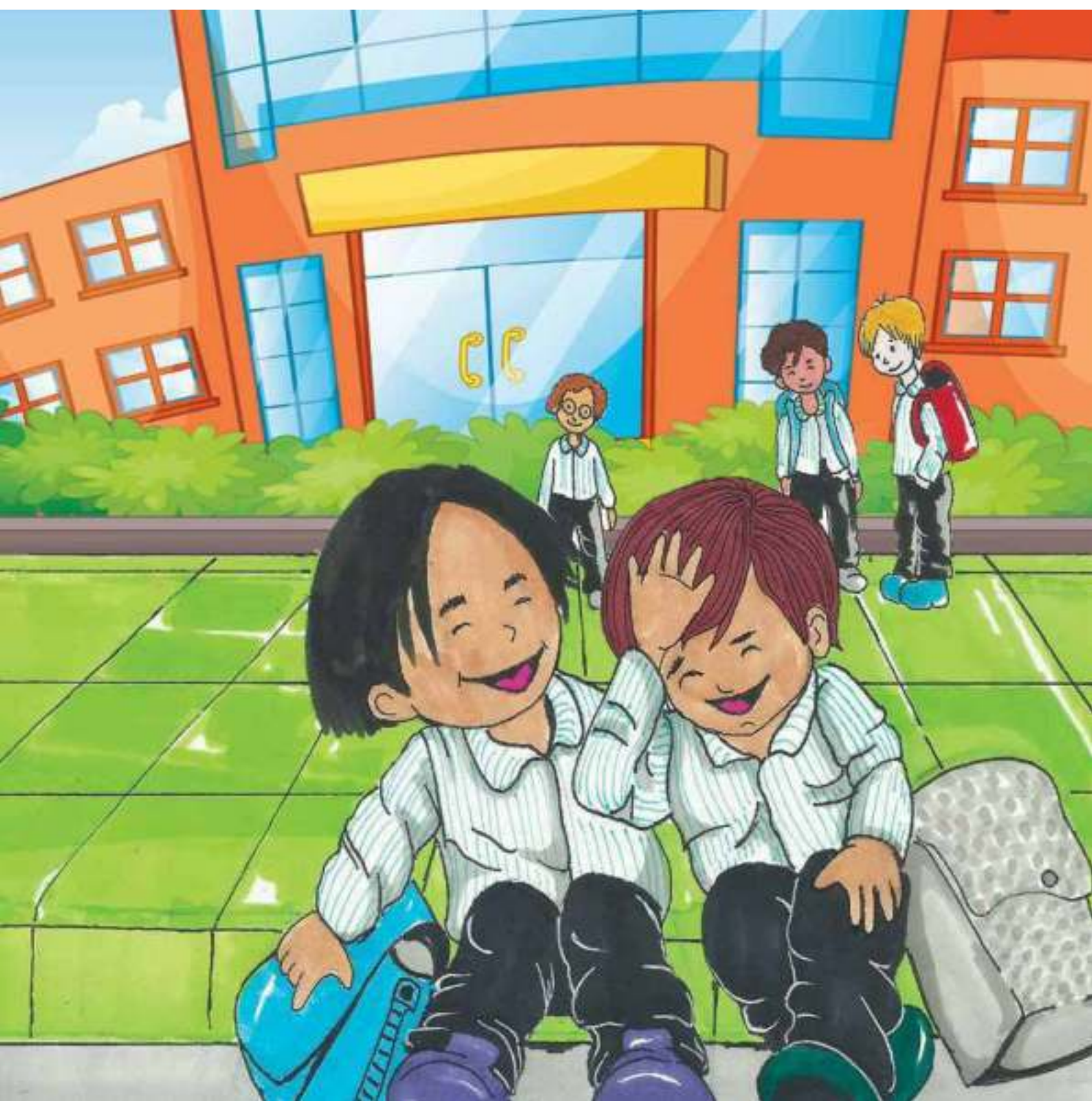
ከልብ ተሳሳቅን። የመሰናበቼያም አቀፍኩት። በዚህ ጊዜ
በህይወቴ እየተውለበለበ ያለውን የአዲሱን ጓደኝነት
መንፈስ እያጣጣምኩ ነበር። በቆዳዬ ክፈተቶች ስራስሮቼ
ውስጥ ሠርጎ ይገባል። የአስተሳሰቤንና የአመለካከቴን
ኡደትና ጅረትም ይቀይራል።

እኔና ራኢድ የልብ ጓደኛዎች ሆንን። ራኢድ በተፈ
ጥሮው ያለበትን ችግርና የቤተሰቦቼን የኑሮ ሁኔታ

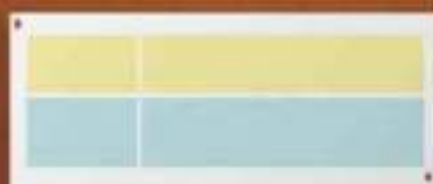
ለሌሎች ማሳወቅን ስለማይፈልግ ነገሮችን በውስጡ መያዝ ያበዛል። ሞራሉ እንዳይነካ ለመጠበቅና ለመታደግ በማሰብም ከአባቴ የሚቀርብላቸውን ግና በትምህርት ቤቱ አማካይነት በተዘዋዋሪ የሚደርሳቸውን እርዳታ ካገኙ በኋላ ይበልጥ ግንኙነታችን እየተጠናከረ መጣ።

የራኢድ ፊት የፈገግታን ፍንጭና የጽኑ መንፈስ እርግ ጠኝነት ማሰስ ጀምሯል። መንፈሱ ጸጥታን እርጋትን ተስፋንና በራስ መተማመንን የምታንጸባርቅ አይነት ናት። ብዙዎች የጓደኝነታችንን ንጹህነት ስኬታማነትና መልካምነት በአንድነት ይመሰክራሉ። የትምህርት ቤት ባልደረቦቻችን የራኢድን ሌላኛውን ማንነት ይተዋ ወቁም ጀመር።

ራኢድ... ከክፍል ጓደኞቹ ጋር በግልጽ ይነጋገራል። የእፍረትና የመደበኛ ሽፋንን ከላይ ገፎ ጥሏል። በመካከላችን የሚገኘው በትምህርት ላይ የምናደርገው ትኩረት ፋክክርም ተጧጡፏል። ለትምህርት ያለውን ጤናማ

Sun	Mon	Tues	Wed	Thur	Fri	Sat
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27					

እንቅስቃሴ አጉልቶ አሳይቷል። በፋክክር የታጀበ እሽቅ ድምድሞችንም የሙጥኝ ብሎ ተያይዞታል። የማይላላና የማይረጋ ቁርጠኝነትንም ተላብሷል።

በእርግጥም ልዩና ድንቅ ቀን ነበር...!!

የዓመቱ መጨረሻ ላይ የምስክር ወረቀት ለመረከብ አንድ ላይ ሄድን። የእድምተኞቹ መንፈስ ውስጥና ቦታውም ጭምር በተጠንቀቅ የመጠባበቅና ልዩ የተነሳሽነት ድባብ ይስተዋላል።

ዝም ብለን ቆመናል። ውድድሩን የመጨረስ ስሜት በውስጣችን ተጥለቅልቋል። በፈሪ አይኖችና በተጠባባቂ ልቦች ውጤቶቻችንን እየተጠባበቅን ነው።

እንዳጋጣሚ ሆኖ አይኖቹ ከራሽድ አይኖች ጋር ድንጋት በመተያየት ተጋጩ። እርሱም እርግጠኝነትና ጽናት የሚስተዋልበትን ፈገግታ ሲያሳየኝ ነበር።

መምህሩ... የኛን በጥንቃቄ የመጠበቅ ጉጉትና የታመቀ ስሜት እየጠቆመ ወደኛ መመልከት ጀመረ። መምህሩ ሁለት የምስክር ወረቀቶችን ወደ ሰማይ እያራገበ በእጁ ያዘ።

በማን እንደሚጀምር ግን አላውቅም...!!

አንዲት ሐረግ ውስጤን ረበሸች!!

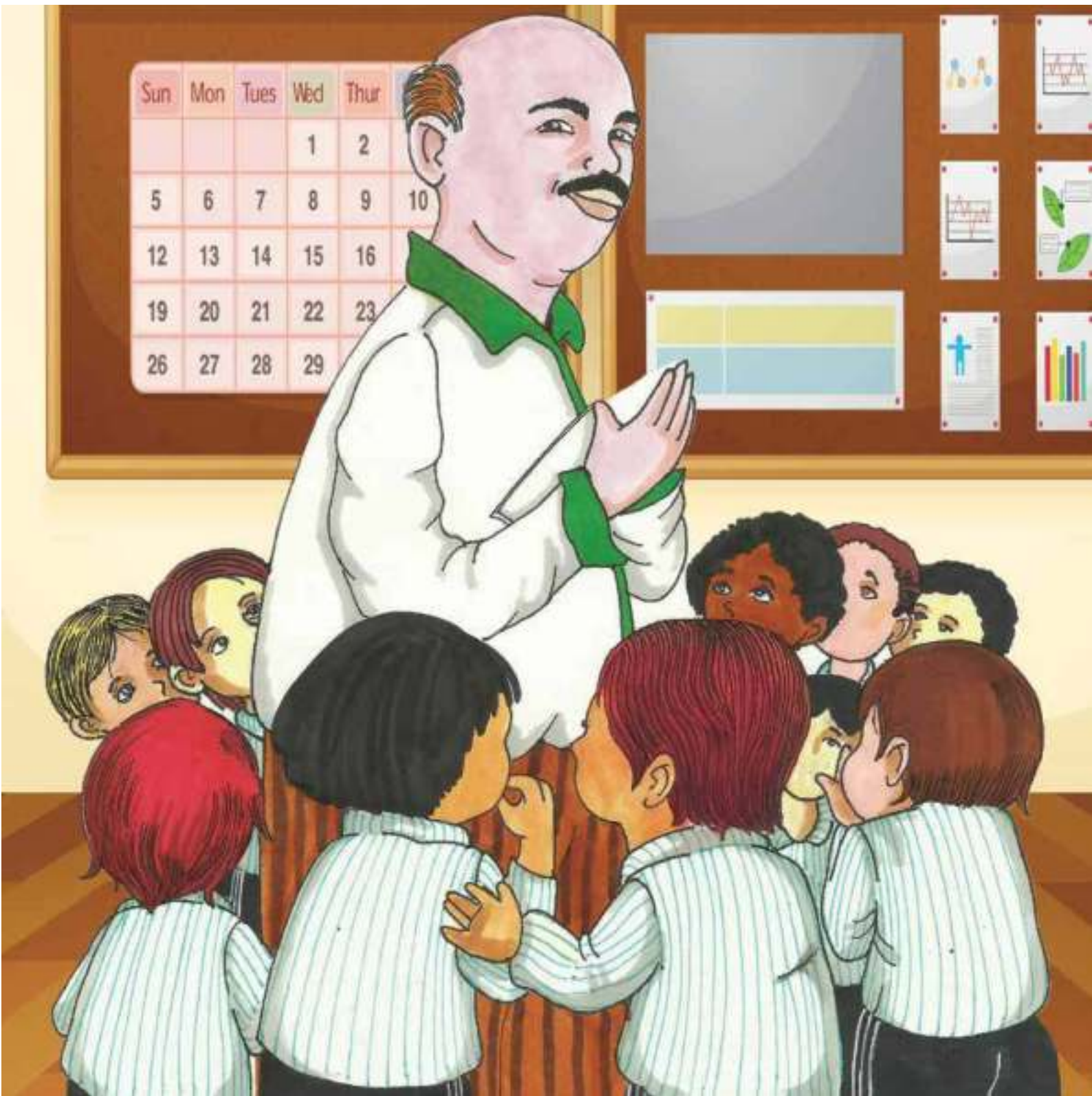
ይህ ምን ማለት ነው?

ከኔ በተሻለ መልኩ የመረጋጋት ስሜት የሚታይበትን ራኢድን አናገርኩት።

መምህሩ ሁለቱን የምስክር ወረቀቶች ወደ ላይ ከፍ በማድረግ በልዩ የተነሳሽነት ድምጽ በመጣራት ያልታሰበ ነገር ተናገረ።

(ራኢድ አህመድ... እና ራሺድ ዓሊይ) ሁለታችሁም የክፍሉ አንደኞች ናችሁ! አለ። በእውነቱ ከሆነ ሁለታችሁም አንድ አይነት ነው ያመጣችሁት። እንኳን ደስ ያላችሁ!!” አለ

በጣም ከመገረምና ከመደነቅ የተነሳ ዓይኖቹን መከፈት ያለባቸውን ያክል በለጠጥኳቸው። ከልብ በመነጨ

ደስታም የልብ ዳደኛዬን ላቅፈው ወደርሱ ተወረወርኩ።
በደስታ ለኔ ያለውን ውዴታና አክብሮ ወደ ራሱ አስጠግቶ
እያቀፈኝ ሳለ የእንባ ዘለላዎች ከዓይኖቼ ረገፉ። በትም
ህርት ቤት ዳደኞቻችን ፊት በመጨባበጥ ሰላምታ ተለዋ
ወጥን። በኛ ከመደሰቱ የተነሳ የኩራት ስሜት ያጥለቀ
ለቀው መምህራችንም እያቀፈ ሰላምታ አቀረበልን።

ራሽድ ሆይ! አመሰግንሃለሁ። እውነተኛ ዳደኛና ወንድም
ሆነህ ከጎኔ ቆመህ ነበር። እኔ ባንተ በእጅጉ ኮርቼብሃለሁ!!

የቃላቶቹ ሐረጎች ተጠጥቶ እንደማይጠገበው ንጹህ ውሃ
ከልቡ የመነጨ ሆነው ይወርዳሉ። በዚህም የአሸናፊነት
የስኬታማነት እና እጹብ ድንቅ የሆነ የዳደኝነት ስሜት
ይሰማኝ ነበር።

ተፈጸመ

አጭር ታሪክ ደራሲ
ፋጢማ መሐመድ አል አሚሪያ

የምስል ቅንብር
አህመድ ሃመድ እና ኩወን አብዱላህ

የኮሮንጅው
ሚስት

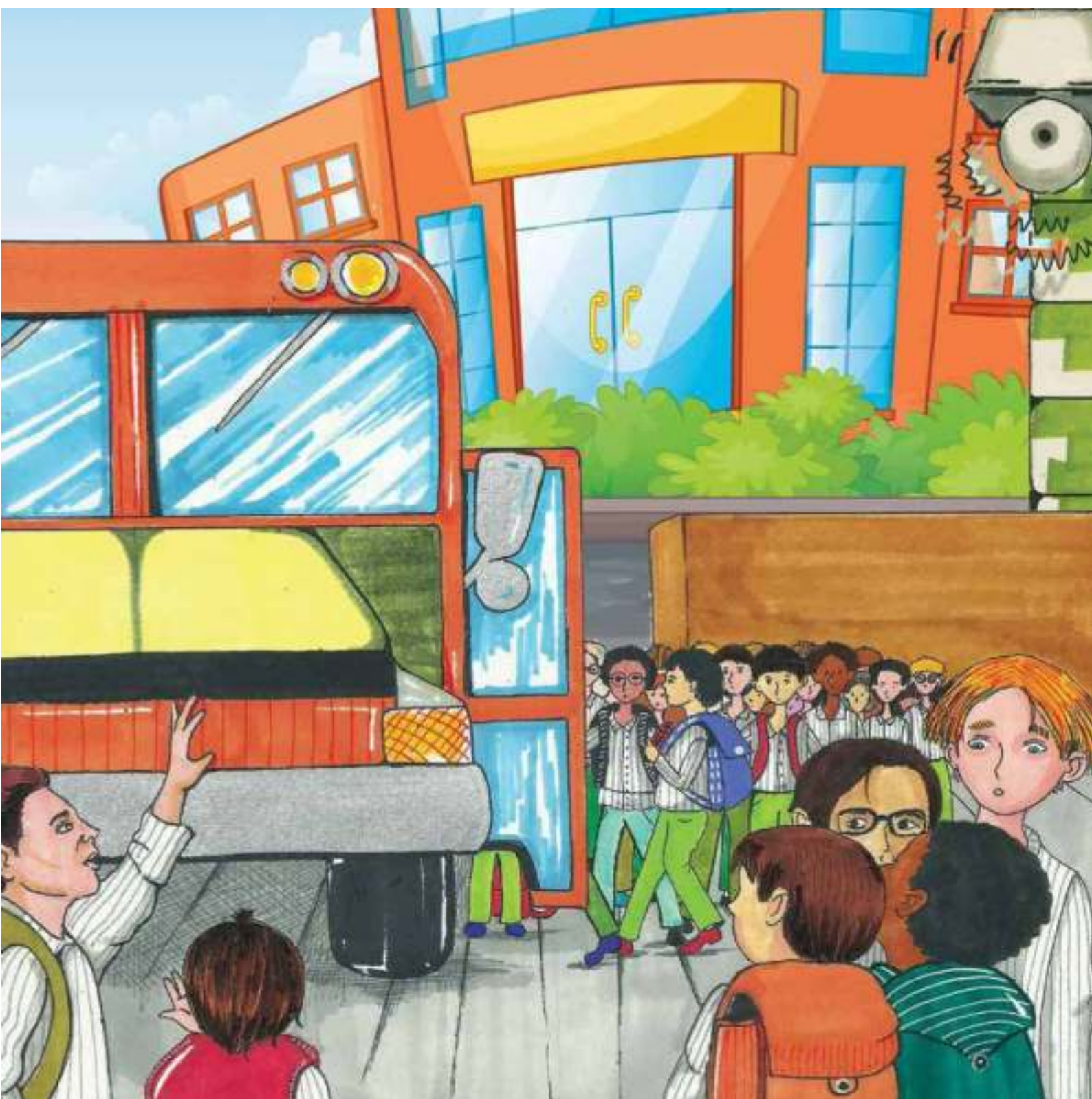
ረጅም

የትምህርት ቀን የነበረውን የትምህርት ክፍለ ጊዜ ማለቁን የሚያውጅ ደወል ተደወለ። አንዳች ነገር አስደንግጧል

ጧቸው እንደሚበረግጉት የእርግቦች ስብስብ ተማሪዎች ተበታተኑ። ወደየቤቶቻቸው የሚያደርሷቸው የሆኑ የተማሪዎች ማመላለሻ አውቶብሶች ዘንድም ደረሱ።

(ሳሊም) የአሥራ ሁለት ዓመት ህጻን ልጅ ነው። ሰውነቱ ቀጠን ያለና ፊቱም ጠይም ነው። ጥራትን የተንበሸበሹና ብልህነት የታጨቀባቸው እንዲሁም የሚያንጸባርቁና በጥልቀት የሚመለከቱ ዓይኖችንም አሏ ለግሶታል። እርሱ በእርግጥም ወደ ቤቱ በእግሩ በመሄድ ነበር የተመለሰው። ግና እርሱ በዚህ እርጋታ በተላበሱ እርምጃዎቹ ውስጥ በሃሳብ ተወጥሮ ነበር።

እንደ ልማዱ የግሮሰሪውን ባለቤትና ጎረቤቱን አቶ ሰዒይ ድንም ሰላምታ አላቀረበላቸውም። በዘንባባ ዛፎች በተንቆ ጣጠው መንገድ ላይ ረጅሙን ጉዞውን ቀጠለ። እግሮቹም

ወደ መኖሪያ ቤቱ መሩት። አነስ ያለ ደሳሳ ቢሆንም
ያምራል። እርጥብ ልብሶቹን የሚያሰጣበት ከአንድ ጎን
የቆመ እንጨት ባይኖረው ኖሮ የበረንዳው ውበት ጎልቶ
ይታይ ነበር። በዚህ ላይ እንደ ድሮው ሁሉ ሊወድቅ
የደረሰ ፋኖስ የሚንጠለጠልበት ሌላኛው ማእዘንም
ወዲያ ጎን ይስተዋላል።

ለመጀመሪያ ጊዜ ቤቱ ሲገባ ወላጆቹን ሰላም ማለት ረሳ።
ክፍሉ ገብቶ ገና ልብሱን እየቀየረ ሳለ፤ “ና ምሳህን ብላ”
የሚለውን የወላጅ እናቱን ድምጽ ሰማ። በመሰላቸት
ስሜት... መጣሁ! መጣሁ! አለ።

ሳሊም ወላጆቹ ዘንድ ቀርቦ ምግቡን በዝምታ ይበላ ጀመር።
ማንኪያዎች ከሰሃኑ ጋር ሲጋጩ ከሚሰማው ድምጽ በቀር
ሌላ ነገር አይሰማም ነበር። ይህን የዝምታ ድባብ ያጠለለ
በትን ድምጽ የሰበረው የወላጅ እናቱ ጥያቄ ነበር።

ልጄ ሆይ! ሰላም ነህ? ምነው በሃሳብ የነጎድክ ትመስ
ላለህ?!

ሳሊም ወላጅ እናቱን በትኩረት ተመለከተ። በመርበትበት ስሜትም... ካረ እ...እ... በጭራሽ እማዬ! ምንም የለም። እኔ ደህና ነኝ። በማለት መለሰላት።

እንደገና ተመልሶ በረጅሙ የሃሳብ ማእበል ይጥለቀለቅ ጀመር።

ጀንበር በሌሊት ግርዶ ልትደበቅ ቀለማቶቿን መሰብሰብ ጀምራለች። ግና ሳሊም አሁንም በረጅሙ የሃሳብ ማእበል ከመስጠም አላገገመም። ወላጆቹ... ባህሪውን የቀየረበትን ነገር እንዲነግራቸው ለማወያየት ብዙ ሙከራ ቢያደርጉም አልተሳካላቸውም። ግና አያቱን በሆነ ጉዳይ ሊወያያቸው ውስጡ በነገረው መሠረት ቤታቸው ድረስ ሄዶ መጎብኘቱን መረጠ።

ሳሊም... አያቱ አቶ ሙሐመድን ሊጎበኛቸው ሄደ። ነጭ ቀለም በተቀባ የእንጨት ወንበር ላይ ተቀምጠውም ነበር። መነጽራቸውን ለብሰውና በትኩረት የሚያነቡትን መጽሐፍ በሁለት እጆቻቸው ይዘዋል። የልጅ

ልጃቸው ሳሊም ወደርሳቸው ሲገባ ያደረገው እንቅ ስቃሴ ትኩረታቸውን እንዲስበው አደረጋቸው። ሁሌም ሲያገኙት አጥብቀው ሰላምታ እንደሚያቀርቡለት ሁሉ ዛሬ አጥብቀው ሰላምታ አቀረቡለት። አቀባበላቸውን በአክብሮት ተቀብሎ እንዲህ አለ፡-

አያቴ ሆይ! ረበሽኩህ እንዴ?

(ፊታቸውን በሞላ ፈገግታ) እንዲያውም በጭራሽ!! ልጄ ሆይ! እኔን ስትጎበኘኝ ደስ ይለኛል። ግና ምን ሆነሃል? የተረበሸክ ትመስላለህ! ፊትህ ላይ የመጨነቅና ግራ የመጋባት ምልክት ይታይብሃል!

ሳሊም ራሱን እያወዛወዘና እየተጠራጠረ... መምህራ ከአዲስ አስተማሪ ጎን እንድቀመጥ እኔን መረጠኝ።

ልጄ! ታዲያ ይሄ ምን ችግር አለው?

አያቴ! የርሱ አጠገቤ መሆን ይረብሽኛል። በተጨማሪም ሁሉም ጓደኞቼ ያገሉታል። በተለይ እርሱ ሙስሊም

ባለመሆኑ የተነሳ ነው። እርሱ የኛን ሐይማኖት አይከተልም። ስለዚህ ከእርሱ ጎን መቀመጤ ያጨናንቀኛል።

ሳሊም! እርሱ ተተናኩሎሃል?

አያቴ! እርሱ ምንም አልተተናኮለኝም። እንዲያውም ከኔና ከሌሎች ጓደኞቼ ጋርም በመተባበር ይሠራል።

እንግዲያውስ... ስሜትህን የሚነኩ ቃላቶች አሟልጮታል? ወይስ የሚረብሹ ቃላቶችን ተናግሮሃል?

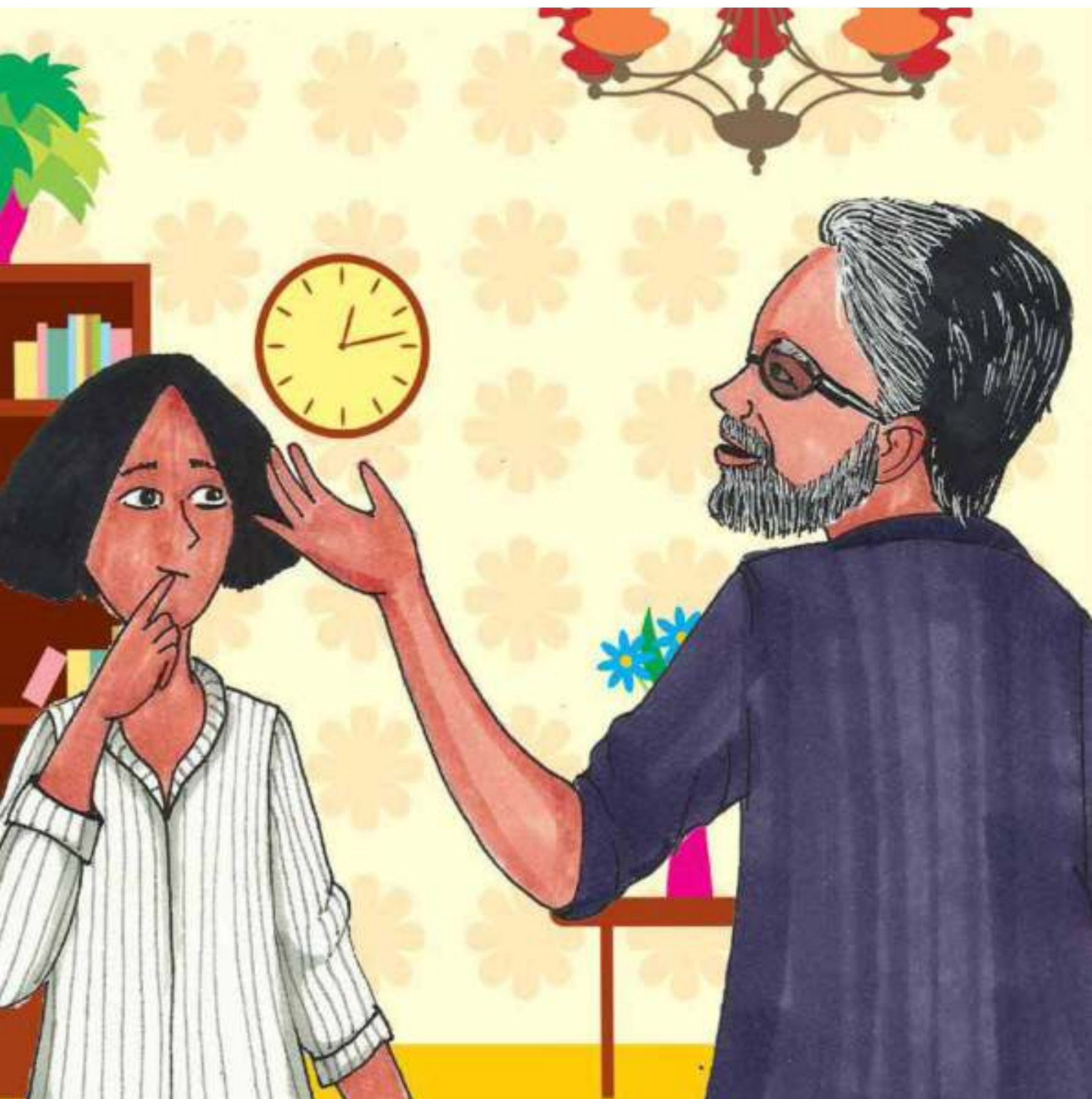
አያቴ! በጭራሽ! በጥቅሉ ሰላምታን አቀረበልኝ። ከዚያም ስሙን አስተዋወቀኝ።

ታዲያ ለምን ትጠላዋለህ?!

እርሱ የኛን ሐይማኖት አይከተልም። እርሱ ሙስሊም አይደለም። እርሱ ከአሏሁ ሌላ የሆነን አካል ነው የሚያመልከው።

የሌሎች ተማሪዎች አስተያየት ምንድን ነው?

ሁሉም ያገልሉታል። በዚህ ላይ በእረፍት ሰዓት ብቻውን ይቀመጣል። ምንም ጓደኛም ሆነ ባልደረባ የለውም።

ሙስሊም ካለመሆኑ ሌላ የምትጠሉበት ምክንያታችሁ ምንድን ነው?

(ሳሊም በጥልቀት ማሰብ ጀመረ) እምም...ምም ሌላ ምንም ምክንያት የለኝም።” አለ።

አያቱ... ጭንቅላታቸውን በማወዛወዝ ከተቀመጡበት ተነሱ። ጥበብ የተሞላ መልዕክታቸውንም እንዲህ አስተላለፉ....

ሳሊም! አሁን ለነገርከኝ ችግር መፍትሄው እኔ ዘንድ አለ! ብዬ ብነግርህ ምን ትላለህ?!

ሳሊም... በልዩ ተነሳሽነት እውነትዎን ነው?! እውነትዎን ነው አያቱ?! መፍትሄው ምንድን ነው? አላቸው።

አያቱ ፊታቸውን ወደ ሳሊም አዙረው ጥንቃቄ በተሞላው በለሆሳስ ድምጽ “ሳሊም! ሦስት ነገሮችን በማሟላት ነው እሺ!” አሉት።

ከዚያም... በተቀሩት ጣቶች ሦስት ቁጥርን ለማመላከት አውራ ጣታቸውንና አመላካች ጣታቸውን ወደ ታች በመቆልመም አሳዩትና... እነዚህን ሦስት ነገሮች በትክክል ከፈጸምክ ሳምንት ባልሞላው ጊዜ ውስጥ ችግሮችህ መፍትሄ ያገኛሉ።” አሉት።

ሳሊም... በተስፋ በታጨቀ ድምጽ... አያቴ! እርሶ በሚያቀርቡልኝ መስፈርቶች እስማማለሁ! እስማማለሁ! በማለት ራሱን አወዛወዘ።

አያቴ... አገጫቸውን በእጆቻቸው ሥር በማስደገፍ ተቀምጠው እንዲህ አሉት... እንግዲያውስ ነገ በተመሳሳይ ሰዓት ተመልሰህ ና!

ሳሊም... ግርማ ሞገሳቸውን የጨመረላቸው የአያቴ የሚያበራ ፊት እና ነጩ ዲማቸው በአእምሮው ተቀርጾና የማይነጠለው ሆኖ ወደ ቤቱ ተመለሰ። በዚያ በወፍራሙ መነጻር ውስጥ የሚታዩት የጎሉ አይኖቻቸውም አዘኔታና ርህራሄን ይነሰንሳሉ።

ሳሊም በሚቀጥለው ቀን ወደ ቤቱ ሳይመለስ በቀጥታ ወደ አያቱ ቤት አቀና። ልዩ ተነሳሽነትና ጉጉት በውስጥ አድሯል። ሃሳቦችም ከግራና ከቀኝ እየተኸጎደጎዱበት አያቱ ቤት ደረሰ። አያት የልጃቸው ልጅ ጉጉቱ እንደ ጨመረበት በትኩረት ተመለከቱ። እየሳቁም... ልጄ! ቀስ በል! ረጋ በል!” አሉት።

አያቱ ከትንሽ ቆይታና ዝምታ በኋላ... ሳሊም! አሁንም ሃሳብህን አልቀየርክም? አሁንም ከአዲሱ ጓደኛህ ጎን መቀመጥን እንደጠላህ ነው?” አሉት።

አያቴ! አዎ... አዎ! አሁንም በዚያው ውሳኔዬ ላይ ነኝ። ከጎኑ ሆኜ ሌላ ተጨማሪ ቀን ማሳለፍ አልፈልግም!! በማለት በፍጥነት መለሰ።

አያቱ ከተቀመጡበት ተነስተው ኮሮጆ በእጃቸው ይዘው መጡ። ኮሮጆው ከባድ እንደሆነ በግልጽ ያስታውቅ ነበር። ወደ ሳሊም ቀረብ ብለውም...

ልጄ! ስማኝ። ምናልባት ሚስጢሩ በዚህ ኮሮጆ ውስጥ ይሆናል። ስለዚህ ከችግርህ መላቀቅ የምትፈልግ ከሆንክ ኮሮጇውን መሸከም አለብህ!! አሉት።

ሳሊም... አያቱ ያሰቡት ነገር በቅጡ አልገባውም። “ኮሮጇት?!” በማለት በአግርሞት ጠየቃቸው። አያቴ! ይህን ኮሮጆ የምሸከመው ለምንድን ነው? ይህ ኮሮጅስ ከዚያ ልጅ ጉዳይ እንድንላገል ምን ይፈይደኛል?

ለችግርህ መፍትሄ የሚረዳህ ነገር በኮሮጇው ውስጥ ይገኛል።

የአያቱ ንግግር ብዥታ የበዛበት ሆነ። ምን ሊያስተላልፉ እንደፈለጉ ሳሊም ሊገነዘብ አልቻለም። ግና ዝቅ ብሎ ለመስማት ራሱን አዘጋጅቶ... አያቴ! ጥሩ ነው። ይህ ነገር ችግሪን በትክክል ሊፈታ የሚችል ከሆነ ተቀብ ያለሁ።” አለ።

አያት... ኮሮጇውን ለሳሊም ሊያቀብሉት እጃቸውን ዘረጉ። ሳሊምም በመውሰድና ባለመውሰድ መሃል አመናታ። ግና

ኣያቴ ኮሮጀውን ኣጥብቀው ይዘው... ቆይ ኣንዴ! ሦስቱን ደንቦች ልታሟላ ግድ ይልሃል! ኣሉት።

ኣሃ... ደንቦች! ኣያቴ ሆይ! ምንድን ናቸው?

በመጀመሪያ የፈለግከው እንዲሟላልህ ይህን ኮሮጀ ለሁለት ሳምንት ያህል ትሸከማለህ! ኣሉት።

(በኣግርሞት) ኣያቴ.... ሁለት ሳምንት?! እንዴት ብዬ ነው ለሁለት ሳምንት ያህል በመሸከም የምታገሰው?!

ሳሊም! ሌላ ምንም መፍትሄ የለህም።

(ተስፋ በቆረጠ ስሜት) እሺ ጥሩ ነው! ታዲያ ሌሎቹ የተቀሩት ሁለት ደንቦች ምንድን ናቸው?

ሁለተኛው ደንብ ይህም ዋናው ነው። ምንም ነገር ቢፈጠርብህ ይህን ኮሮጀ መክፈት ክልክል ነው። ለዚህም ቃል እንድትገባልኝ አደራ እልሃለሁ።

(በጣም እየፈራ) ኣያቴ! እሺ ቃል እገባለሁ። ቃል እገባለሁ።

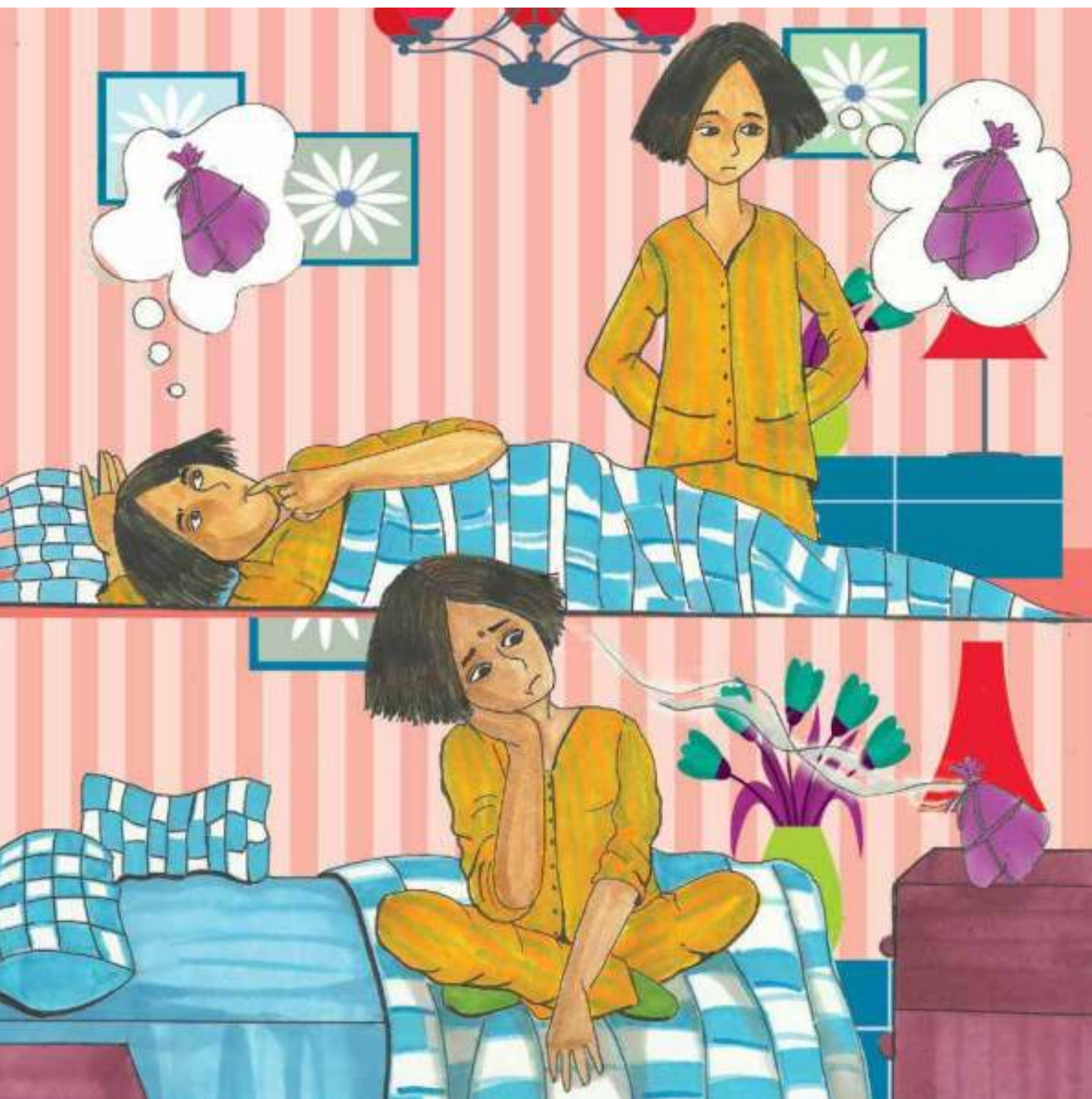
(አያቱ ጸማቸውን እያሻሹና እያፍረከረኩ) ሦስተኛው ደንብ ደግሞ... ይህን ኮሮጆ በማንኛውም ጊዜ ማለትም... ቤት ውስጥ፣ በመንገድ ላይ፣ በትምህርት ቤትና በምትጫወትበት ጊዜም ቢሆን በኪስህ ውስጥ ያዝ። ለአፍታ ያህል እንኳ ቢሆን እንዳትተው!

አያቴ! እስማማለሁ! ሙሉ በሙሉ ተስማምቼያለሁ። ግና... ይህ ኮሮጆ አስማት አለው?! ማለቴ... ይህ ኮሮጆ በውስጡ ጋኔን ተሸክሟል?! ወይም አመጸኛ ሰይጣን ልክ በሲንድባድ ታሪክ እንደሚወራው ሁሉ ማለቴ ነው።

(አያቱ... የእርጅና ምልክት በፊታቸውና በተሸበሸበው ቆዳቸው ላይ በግልጽ ይታይ ነበር) ልጄ! ጉዳዩ እንደዚያ አይደለም።

ሳሊም... ያንን ኮሮጆ በሁለት እጆቹ ይዞ ወደ ቤቱ ተመለሰ። የኮሮጆው ትልቀት በእጁ ላይ ጎልቶ ታየ። ያን የሚጠላውን ልጅ የሚገላገልበትን ሚስጥር የያዘው የኮሮጆው ጉዳይ ውስጡን ይኮረኩረው ጀመር።

በመጀመሪያው ቀን... ሳሊም የኮሮጃው ሁኔታ ተነሳሽነትን በውስጡ ፈጠረበት። የአያቱን የአደራ ቃል ለመጠበቅ በማሰብም እየከበደውም ቢሆን በየቦታው ተሸክሞ መዞሩን ተያያዘው። ቢሆንም በኪሱ ውስጥ ይወትፈውና በሚያሳፍር መልኩ ኪሱን ያሳብጥበት ነበር። ግና ይህ ኮሮጃ ለችግሩ መፍትሄ እንደሚሆነው ስላሰበ የተረጋጋ ይመስላል። ሁለተኛው ቀንም እንደ መጀመሪያው ቀን ሁሉ አለፈ። ሦስተኛው ቀንም እንደዚያው አለፈ።

በአራተኛው ቀን የሆነ መጥፎ ሽታ ያለው ነገር ከርሱ ሲፈልቅ ታወቀው። የሽታው መንስኤ ምን እንደሆነ ሊያውቅ አልቻለም። ወደ ቤቱ ገብቶ ደጋግሞ ፈግፍጎ ታጠበ። ግና ምንም የፈየደው ነገር የለም። መጥፎው ጠረን አልተለየውም። ምንጩ ምን እንደሆነ መከታተል ጀመረና ኮሮጃ እንደሆነ አወቀ። መጥፎ ጠረን ሲፈልቅ የነበረው ከዚያ ኮሮጃ ነው።

ኮሮጃውን ሊፈታ ፈለገ። ግና ለአያቱ የገባውን ቃል አስታወሰ። በዚህ ምክንያትም አልቻለም። ሳሊም የመጀ

መሪያው ሳምንት ከብዶት እየተጎተተም ቢሆን አለፈ። መጥፎው ጠረንም ይረብሸው ጀመር። በትምህርቱ ላይም ማተኮር አልቻለም። ይብስ ብሎ መተኛትም አቃተው። ማሰብና መጫወትም ተሳነው። የኮሮጆው ጉዳይና መጥፎው ጠረን እያሳሰበው በሥራ ተጠመደ። ከቀን ወደ ቀን የመጥፎው ሽታ ጠረን እየተባባሰ መጣና ይጨናነቅም ጀመር።

ሁለቱ ሳምንታት ከመሙላታቸው በፊት ሳሊም አያቱ ዘንድ ሄደ። ከዛሬ ወዲህ ይህን ኮሮጆ መሸከም እንደማይፈልግም አመነ። በእርግጥም እንቅልፉን ነስቶታል። በነገሮች ዙሪያ ትኩረትን፣ ከጓደኞቹ ጋር ያለውን መልካም ግንኙነትም ነጥቆታል። በኮሮጆው የደረሰበትን ስቃይ አንድ በአንድ ለአያቱ እሮሮ አቀረበ። አያቱ! መታገስ ስላቃተኝ ከዚህ በኋላ ይህን ኮሮጆ አልሸከምም!!” አለ።

አያቱም... ሳሊም! በእጅህ ባትሸከመው እንኳ በልብህ ተሸከመው!

ሳሊም ተደናገጠ!

ይህ... ያንተን ሐይማኖት ተከታይ ባልሆነው ልጅ ምክንያት በልብህ ውስጥ ያጨቅከው ጥላቻ ነው። ያ ጥላቻ ነው በእርግጥም እንቅልፍህን፣ ጨዋታህን፣ እንቅ ስቃሴህንና አስተሳሰብህን ሁሉ የነጠቀህ።

ከጓደኞችህ ጋር ሁሉ መዝናናት እንዲሳንህና እንዲያቅትህ ያደረገህ እርሱ የጥላቻ መንፈስ ነው።

ሁለቱ ሳምንታቶች ሳያልቁ ኮሮጆውን መሸከም ካቃተህ... ታዲያ... ጥላቻን ለምን በልብህ ውስጥ ለዘላለም አፍነህ ትይዘዋለህ? መቻቻል ፍቱን የልብ ፈውስና ችግሮችን መፍቻ ልዩ መፍትሄም ነው።

ተፈጸመ

ZAYED HOUSE FOR ISLAMIC CULTURE
Al-Ain, UAE

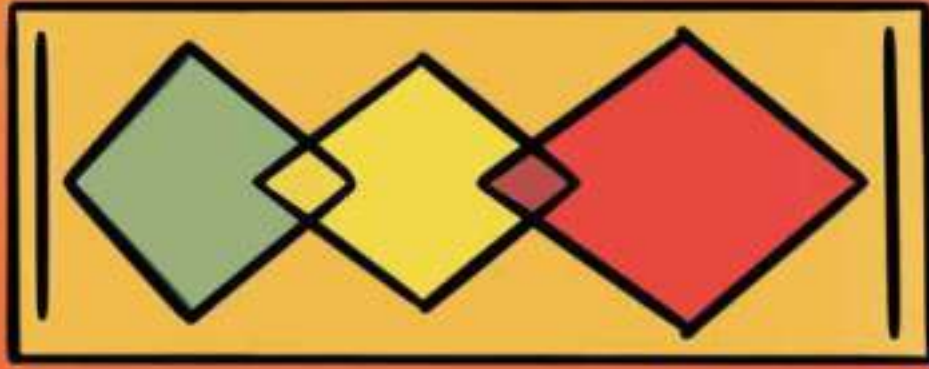
ዛይድ የእስልምና ባህል ተቋም
የመ. ሳ. ቁ. **16090** አል አይን የተባ
በሩት ዓረብ ኢምሬት
WWW.ZHIC.AE | INFO@ZHIC.AE

ISBN 978-9948-23-673-3

መብቱ በህግ የተጠበቀ ነው። የተወሰኑ ገጾች ወይም ከዚያ ያነሱ የሆኑትን ለትርፍ ዓላማ ያልሆኑ የትምህርት መገልገያዎች፣ ለጥናቶች፣ ወይም ምሁራዊ ጥቅሶች፣ ለመገልገል ካልሆነ በቀር ያለ ዛይድ ኢስልማዊ ተቋም ፈቃድ መቅዳት ክልክል ነው።

በተባበሩት ዓረብ ኢምሬት የታተመ

دار زايد للثقافة الإسلامية
Zayed House For Islamic Culture

zhic.uae

@zhic_uae

zhic_uae

zhic

800 555

اتصل على
JUST CALL

P.O Box: 16090, Al Ain, U.A.E
www.zhic.ae | contact@abudhabi.ae

ISBN 978-9948-23-673-3

9 789948 236733